ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν·
ὣς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα·
πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον·
ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι·
ὅστις δὴ πρῶτος, βροτόεντ' ἄνδραγρ' Ἀχαιῶν
ἤρατ', ἐπεί ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς ἐννοσίγαιος·
Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Ὕρτιον οὖτα
Γυρτιάδην, Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων·
Φάλκην δ' Ἀντίλοχος καὶ Μέρμερον ἐξενάριξε·
Μηριόνης δὲ Μόρυν τε καὶ Ἱπποτίωνα κατέκτα·
Τεῦκρος δὲ Προθόωνά τ' ἐνήρατο καὶ Περιφήτην·
Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα ποιμένα λαῶν
οὖτα κατὰ λαπάρην· διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσε
δῃώσας· ψυχὴ δὲ κατ' οὐταμένην ὠτειλὴν
ἔσσυτ' ἐπειγομένη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε·
πλείστους δ' Αἴας εἷλεν Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός·
οὐ γάρ οἵ τις ὁμοῖος ἐπισπέσθαι ποσὶν ἦεν
ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὄρσῃ·

Ξ

Παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως· τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσῳδίας Ἡρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ τῆς Ὁμηρικῆς στιγμῆς·

ὅστις δὴ πρῶτον· ὅτι νῦν καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ ἅπαξ εἴρηκεν ἀνδράγρια· τινὲς δὲ ἀθετοῦσι διὰ τὸ ξένον τῆς λέξεως καὶ μὴ κείμενον ἀλλαχοῦ· ἤτοι δὲ τὰ σκῦλα τὰ ὑπὸ ἀνδρῶν ἀγρευόμενα, ἢ ἀντὶ ἀνδρῶν· ὅταν γὰρ μὴ δύνωνται ἀνελεῖν, ἀλλ' οἷον τὸν ἀναιρεθέντα σκυλεύουσιν: ἀνδράγρια· ὅσα ἀντάξια· καὶ γὰρ συνήθεια αὐτοῖς τὸ τοιοῦτον εἶδος· καὶ γὰρ ζωάγρια εἶπε καὶ κοάγρια καὶ μοιχάγρια: —

Ἀτρείδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα· ὅτι οὗτος ἴσως ἐστὶν Ὑπερήνωρ, οὗ μέμνηται κατὰ τὴν πρὸς Εὔφορβον σύστασιν Μενέλαος· οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη Ὑπερήνορος ἱπποδάμοιο ἧς ἥβης ἀπόνηθ' ὅτ' ἐμ'· ἀλλὰ νῦν τοῦ τὸν λόγον οὐ μέμνηται καρποδρομεῖν ἐκ φθορ(ᾶς) τοῖς ἀνῃρημένοις: —

τοὺς ἅπαντας τοὺς χωρὶς ... (margin note)

οὗτοι ... παρὰ ... ὁ ... τοὺς ἀποτούτους (margin note)

οὐ γάρ οἵ τις ὁμοῖος ἐπισπέσθαι ποσὶν ἦεν: τὸ μὲν ὁμοῖος ὡς ἀλλοῖος ἀναγνωστέον· τὸ γὰρ προπαροξύνειν μεταγενεστέρων ἐστὶν Ἀττικῶν· τὸ δὲ ἐπισπέσθαι παροξυντέον ὁμοίως τῷ ἀποσπέσθαι· ἔστι γὰρ τὸ ἁπλοῦν σπέσθαι· προήρηται δὲ ... ἀπαρέμφατον: — ἀνδρῶν τρεσσάντων· ὅτι οὐ λέγει τρεσάντων δειλῶν, ἀλλὰ φευγόντων· τρέσσαι δὲ οὐκέτι ἐμφαίνει φόβον: —

[illegible]

ΙΛΙΑΔΟΣ Ο

Αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσίν,
οἱ μὲν δὴ παρ' ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες
χλωροὶ ὑπαὶ δείους πεφοβημένοι· ἔγρετο δὲ Ζεὺς
Ἴδης ἐν κορυφῇσι. παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης.
στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας. ἴδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς.
τοὺς μὲν ὀρινομένους. τοὺς δὲ κλονέοντας ὄπισθεν
Ἀργείους. μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ἄνακτα.
Ἕκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
εἵαθ'. ὁ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι. κῆρ ἀπινύσσων.
αἷμ' ἐμέων. ἐπεὶ οὔ μιν ἀφαυρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ἦ μάλα δὴ κακότεχνος ἀμήχανε. σὸς δόλος Ἥρη
Ἕκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης. ἐφόβησε δὲ λαούς.
οὐ μὰν οἶδ' εἰ αὖτε κακορραφίης ἀλεγεινῆς
πρώτη ἐπαύρηαι. καί σε πληγῇσιν ἱμάσσω.
ἦ οὐ μέμνῃ. ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν. ἐκ δὲ ποδοῖιν
ἄκμονας ἧκα δύω. περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἴηλα
χρύσεον. ἄρρηκτον. σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν
ἐκρέμω. ἠλάστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον.
λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν. ὃν δὲ λάβοιμι
ῥίπτασκον τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ. ὄφρ' ἂν ἵκηται
γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ' οὐδ' ὧς θυμὸν ἀνίει
ἀζηχὴς ὀδύνη Ἡρακλῆος θείοιο·

[illegible]

+ πεπιθοῦσα θυέλλας: ὁρμήσασα· καὶ γὰρ ἀλλότερος ὡσεὶ [illegible] πειθομένων [illegible]. καὶ ἐπὶ τοῦ [illegible] ἔθος αὐτοῖς ποιεῖν [illegible]:- ἀτρύγετον· ἄμετρον τρύγην μὴ ἔχοντα. ἢ ἄκαρπον παρὰ τὴν τρύγην ὡς ἀκάρπιστα πεδία. λέγουσι τὴν θάλασσαν καὶ οἱ μὲν τὸν μυρτῷον οἱ δὲ τὸ αἰγαῖον. οἱ δὲ ὑπὲρ τὴν ὠκεανὸν θάλασσαν [illegible] ἐπεπέμφθη κατὰ [illegible] [illegible] πλανηθῆναι:-

Ζηνόδοτος ὅλως τὴν κόλασιν τῆς Ἥρας γράφει:

τὸν σὺ ξὺν βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας.
πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον. κακὰ μητιόωσα.
καί μιν ἔπειτα κόωνδ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας.
τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ῥυσάμην. καὶ ἀνήγαγον αὖτις
ἄργος ἐς ἱππόβοτον. καὶ πολλά περ ἀθλήσαντα.
τῶν σ' αὖτις μνήσω. ἵν' ἀπολλήξῃς ἀπατάων.
ὄφρα ἴδῃς. ἤν τοι χραίσμῃ φιλότης τε καὶ εὐνή.
ἣν ἐμίγης ἐλθοῦσα θεῶν ἄπο. καί μ' ἀπάτησας.
ὣς φάτο. ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια ἥρη.
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
ἴστω νῦν τόδε γαῖα. καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε.
καὶ τὸ κατειβόμενον στυγὸς ὕδωρ. ὅς τε μέγιστος
ὅρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι.
σή θ' ἱερὴ κεφαλὴ καὶ νωΐτερον λέχος αὐτῶν
κουρίδιον. τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγώ ποτε μὰψ ὀμόσαιμι.
μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα ποσειδάων ἐνοσίχθων
πημαίνει τρῶας καὶ ἕκτορα. τοῖσι δ' ἀρήγει.
ἀλλά που αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν ἀχαιούς.
αὐτάρ τοι καὶ κείνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην
τῇ ἴμεν. ᾗ κεν δὴ σὺ κελαινεφὲς ἡγεμονεύῃς.
ὣς φάτο. μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
καί μιν ἀμειβόμενος. ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
εἰ μὲν δὴ σύ γ' ἔπειτα βοῶπι πότνια ἥρη
ἶσον ἐμοὶ φρονέουσα. μετ' ἀθανάτοισι καθίζοις.

ἐν τοῖς εἰκαιοτέροις ἀθανάτοισι θεοῖσι:

Marginal notes beside the text:

δι' ἀμφοτέρων κατ' ἀρίσταρχον:

οὔτε παρὰ ζηνοδότῳ οὔτε παρὰ ἀριστοφάνει καὶ μήποτε περιττός ἐστι:-

καὶ τὸ κατειβόμενον στυγὸς ὕδωρ. ἔστι δὲ ἡ στὺξ καὶ κατὰ τὸν ἡσίοδον ἐστὶν ἰθὺ ὠκεανοῦ θυγάτηρ ὠκεανοῦ. ἡ ὥς τινές φασιν. ὁ ὅμως μὲν αὕτη ἐστὶν ἡ πηγὴ ἣν ἐν ᾅδου ὅρκον φρικτὸν αὐτοῖς οἱ θεοὶ πεποίηνται κουλή[illegible] διὸς:-

ἴστω νῦν τόδε γαῖα· πᾶσα ἡ διαφορὰ ἐστὶ μέχρι τοῦ ὀμόσαιμι ἐν ταῖς θαλάσσαις [illegible] ἀσυνδέτου ὄντος τοῦ λόγου:-

μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα· ὅτι παρακεκρότηται τὸν ὅρκον. οὐ γὰρ διὰ τὴν αὐτῆς βούλησιν ὁ ποσειδάων τοῖς ἕλλησι βοηθεῖ. αὕτη μέντοι συνεργεῖ καὶ κοιμήσασα τὸν δία. καὶ ὅτι [illegible] προέσθαι ἢ μὴ ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς σοῦ:-

μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα· ἀντὶ τοῦ οὐ δι' ἐμὴν γνώμην ποσειδάων ἕλλησι βοηθεῖ. ἴστω γῆ καὶ οὐρανὸς τοῦτο καὶ οἱ ἄλλοι ὅρκοι οὐ δι' ἐμὴν γνώμην ποσειδάων ἕλλησι βοηθεῖ. [illegible] ὁ λόγος εἰ καὶ σύνδεσμος [illegible] ὁ [illegible] καὶ συνήθεια ἀρτίως ἐστὶν [illegible] τοιαύτη ἡ φράσις ἴστω γῆ καὶ οὐρανὸς. ὁ μὴ δι' ἐμὴν γνώμην ἀλλὰ [illegible] τὰ τοιαῦτα μὲν [illegible] καὶ σχεδὸν ἐστὶ μόνον τῶν ὅρκων ὡς [illegible]. ἴστω μὲν ζεὺς πρῶτα ἡ μέντοι τάδε πάντα τελεῖται· [illegible] καὶ [illegible] αὐτοῖς [illegible] ἔσται μηθὲν ἐστι τῶν ὅρκων ἢ [illegible]:-

καὶ κείνῳ ἐκπληροῖ ἀρίσταρχος. τὸν καὶ εὐνή

ἀριστοφάνης τε βοῶπις εὐφραίνει τέρ:

περιττὸς εἶναι

τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσί. ἐγγὺς ἀριστοφάνους καὶ μασσαλιωτικὴ καὶ ἀργολικὴ. οὗτος ἐρέφθη. καταμεμψαμένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδών. καὶ ἐστιν ἐμφατικώτερον τοῦ τειρομένοιο. ἅμα δὲ [illegible] ἕλλην ἐσφάλη τὸν δία. καὶ ὑπὲρ πολέμου λελησμένος ἀπομονάζη. οὗτος ἡ [illegible]:-

αἶψα μεταστρέψειε νόον· τὸ νόον μὲν βέλτιον τοῖς ἡγουμένοις προσδίδοσθαι, ἵνα τὸ τῆς [illegible] ἐπὶ τῆς ἑξῆς·
ὄφρ' ἣ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν: ἀπὸ τούτου ἕως τοῦ χωσαμένη τιμήσαι ἀθετοῦνται στίχοι κ̄ ὅτι οὐ κανονικοὶ [illegible]
περὶ τῶν ἑξῆς [illegible] μῦθον καὶ κατασκευάσαι θέλειν εἰσὶν ἐντελεῖς καὶ ὅτι πῶς ἔστιν [illegible] πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον ἅπαντα.
νῦν δὲ πρὸς τὸ πρότερον ἀπήντηκεν· ὄφρ' ἣ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν. [illegible] καὶ τὸ φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσι
Πηλεΐδεω Ἀχιλῆος. οὔτε γὰρ παραγενόμενοι ἕως τῶν Ἀχιλλέως νεῶν, οὔτε [illegible] ἀνεστη [illegible] ἐπὶ τὸν πόλεμον ὁ Ἀχιλλεύς. καὶ τὸ [illegible]
[illegible] μέγα. μᾶλλον γὰρ ἐκείνοις τὸ ἐμπεσεῖν ἔσται τοῦ [illegible] ἐβόα γὰρ οὐκ ἔτ' Ἀχαιοὺς σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ
μελαίνῃσι πεσέεσθαι. καὶ δὲ παλίωξις [illegible] παρὰ [illegible] οὐ γὰρ λέγεται οὕτως [illegible] παρ' αὐτοῖς. ἡ φυγὴ ἀλλ' ὅταν ἐκ μεταβολῆς
οἱ πρότερον φεύγοντες διώκωσι. σαφῶς γὰρ ἐν ἄλλοις φησίν· εἰ δ' ἀχ' ὑποτρέψαι καὶ παλίωξις δὲ γένηται. [illegible] δὲ καὶ οὐδέ
τερος· τὸ Ἴλιον μὲν ὀρθὸν Ἴλιον αἰπὺ ἕλοιεν·
πάντοτε γὰρ θηλυκῶς λέγει ἐν τῷ [illegible]
σομένη τιμήσαι φησὶ [illegible] ὅπου
[illegible] τὸν Ἀχιλλέα πόλιν πέρθοντα εἴρηκε
ἀναποδαρ [illegible] καὶ ποδώκη:—

τώ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλῃ,
αἶψα μεταστρέψειε νόον μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ.
ἀλλ' εἰ δή ῥ' ἐτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις, — ὁ λογισμὸς [illegible]
ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον — ἐπαλλ[illegible] κέλευσον
Ἶρίν τ' ἐλθέμεναι καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον,
— ὄφρ' ἣ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων — [illegible] ἀθετοῦνται
— ἔλθῃ, καὶ εἴπῃσι Ποσειδάωνι ἄνακτι
— παυσάμενον πολέμοιο τὰ ἃ πρὸς δώμαθ' ἱκέσθαι,
— Ἕκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχην ἐς Φοῖβος Ἀπόλλων,
— αὖτις δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάθῃ δ' ὀδυνάων
— αἳ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
— αὖτις ἀποστρέψῃσιν ἀνάλκιδα φύζαν ἐνόρσας,
— φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσι — ὁ ψόγος
>— Πηλεΐδεω Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἀνστήσει ὃν ἑταῖρον — ὁ δ' ἀνστήσει ὃν ἑταῖρον: οὔτως Ἀρίσταρχος· τινὲς δὲ [illegible] [illegible] ἔπειτα [illegible] ἀπὸ τῆς [illegible] γράφουσι:— ὁ λαὸς
— Πάτροκλον· τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχεϊ φαίδιμος Ἕκτωρ
— Ἰλίου προπάροιθε, πολέας ὀλέσαντ' αἰζηοὺς
— τοὺς ἄλλους, μετὰ δ' υἱὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα δῖον.
— τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἕκτορα δῖος Ἀχιλλεύς.
>— ἐκ τοῦ δ' ἄν τοι ἔπειτα παλίωξιν παρὰ νηῶν — [illegible] παλίωξις
— αἰὲν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερές, εἰς ὅ κ' Ἀχαιοὶ
— Ἴλιον αἰπὺ ἕλοιεν Ἀθηναίης διὰ βουλάς. — Ἀρίσταρχος Ἴλιον ἐκ περσῶν — πτολίεθρον
— τὸ πρὶν δ' οὔτ' ἄρ' ἐγὼ παύω χόλον οὔτε τιν' ἄλλον — οὕτως Ἀρίσταρχος ἔτι πάνυ
— ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἐάσω,
— πρίν γε τὸ Πηλεΐδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ,
— ὥς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευσα κάρητι,

Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀΐξῃ νόος ἀνέρος: ὅτι τὸ κατὰ διάνοιαν ὀξὺ τάχος [illegible] ... ὑπερβολικῶς· καὶ ὅτι τὸ παραδειγματικὸν τὸ διέπτατο ... νόημα ... [illegible] ... οὐκ ἔστι παρ' οὐδενὶ ποιητῇ :- ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀΐξῃ: ὁ ἀνθρώπινος ἀνδρὸς ... [illegible] ... ποιεῖται ... [illegible] ... παρ' ἑνὶ τὸ ἐκτὸς ... [illegible] :-

ἤματι τῷ ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἥψατο γούνων,
λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὄλυμπον.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀΐξῃ νόος ἀνέρος, ὅς τ' ἐπὶ πολλὴν
γαῖαν ἐληλουθὼς φρεσὶ πευκαλίμῃσι νοήσῃ·
ἔνθ' εἴην ἢ ἔνθα, μενοινήῃσί τε πολλά·
ὣς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη.
ἵκετο δ' αἰπὺν Ὄλυμπον, ὁμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν
ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες
πάντες ἀνήϊξαν καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.
ἡ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρῄῳ
δέκτο δέπας· πρώτη γὰρ ἐναντίη ἦλθε θέουσα,
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἥρη· τίπτε βέβηκας; ἀτυζομένῃ δὲ ἔοικας·
ἦ μάλα δή σ' ἐφόβησε Κρόνου πάϊς, ὅς τοι ἀκοίτης.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
μή με θεὰ Θέμι ταῦτα διείρεο· οἶσθα καὶ αὐτὴ
οἷος κείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.
ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἔνι δαιτὸς ἐΐσης·
ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσεαι ἀθανάτοισιν,
οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφαύσκεται· οὐδέ τί φημι
πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν
οὔτε θεοῖς, εἴ πέρ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὔφρων.
ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη.

Πάντες ἀνήϊξαν: Ἀρίσταρχος ... ὅτι οὗτος μόνος γράφων δέπασσι· φησὶ γοῦν ἐν τοῖς ... Θέμιστι καλλιπαρῄῳ δέκτο δέπας ... [illegible] ... ἕκαστος ... [illegible] ... οὐδὲ ... γράφων ... [illegible] ... Θέμις ... [illegible] ... ὅτ' ἂν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ :-

Οἷος κείνου θυμός: ὅτι τὸ ὑπερφίαλος νῦν μὲν ἐστὶ ... ὁ ὑπερφρονῶν ... ὁ ὑπὲρ μέτρον· ἐν ἄλλοις ... [illegible] ... ὑπερφιάλοισι ... [illegible] :-

Οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφαύσκεται: ... [illegible] ... οἷσθα καὶ αὐτὴ οἷος κείνου θυμός :-

Οὔτε θεοῖς εἴ πέρ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὔφρων: ὁμοίως οὐκ ἔστι ... [illegible] ... εἴ ἄρα καί τις ἐν τῷ παρόντι τῇ αὐτοῦ προαιρέσει ... [illegible] ... :-

ἣ δὲ γέλασσε χείλεσιν: οὗτος ὁ γέλως σαρδόνιος καλεῖται. ὁ τοιοῦτος μὲν ἐπειδὴ ἀληθὴς καὶ κεχηνότως γελᾷ. οὗτος δὲ ἐστὶν ὁ σαρδόνιος καὶ [illegible] πρὸς ὑπόκρισιν· οὐ γὰρ γελᾷ. καὶ τὸν Ἄρη δὲ ὑπομιμνήσκει τοῦ υἱοῦ φονευθέντος ἵν' αὐτὸν ἀποστήσῃ τῆς πρὸς αὐτὴν συμμαχίας καὶ τοὺς ἄλλους θεούς:— ἢ ἔτι μιν μέμαμεν ἢ ἔπει ἠὲ βίῃ: [illegible] ἀπορητικὸν [illegible] καὶ ἐνθάδε [illegible] συντάξῃ. [illegible] ἢ παραδιαζευκτικοὶ [illegible]:—

ὄχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἣ δὲ γέλασσε
χείλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν
ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηύδα·
νήπιοι οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες·
ἢ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν ἆσσον ἰόντες
ἢ ἔπει ἠὲ βίῃ· ὃ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζει
οὐδ' ὄθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
κάρτεΐ τε σθένεΐ τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.
τῶ ἔχεθ' ὅττι κεν ὔμμι κακὸν πέμπῃσιν ἑκάστῳ.
ἤδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἄρηΐ γε πῆμα τετύχθαι·
υἱὸς γάρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἔνι φίλτατος ἀνδρῶν
Ἀσκάλαφος, τόν φησιν ὃν ἔμμεναι ὄβριμος Ἄρης.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ Ἄρης θαλερὼ πεπλήγετο μηρὼ
χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα·
μὴ νῦν μοι νεμεσήσετ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
τίσασθαι φόνον υἷος ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
εἴ πέρ μοι καὶ μοῖρα Διὸς πληγέντι κεραυνῷ
κεῖσθαι ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ' αἵματι καὶ κονίῃσιν.
ὣς φάτο, καί ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε
ζευγνύμεν, αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα.
ἔνθά κ' ἔτι μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
πὰρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
εἰ μὴ Ἀθήνη πᾶσι περιδείσασα θεοῖσιν
ὦρτο διὲκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον ἔνθα θάασσε·
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἵλετο καὶ σάκος ὤμων

κατ' ἔνια τῶν ὑπομνημάτων ἀφρονέοντα:—

οὐ καὶ ἡ ἀρίσταρχος καὶ πᾶσα ἔπος ηὔδα· οὐ προσηύδα:—

μὴ νῦν μοι νεμεσήσετ' Ὀλύμπια: οὗτος ἐστὶν ὁ ἀπὸ προσώπου, οἱ γὰρ [illegible] αὐτὸν ἦσαν οἱ [illegible] κατάρξαντες τοῦ ἀδικήματος:—
ὣς φάτο καί ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε: ὅτι ἀντὶ τοῦ δήμου καὶ φόβου. καὶ ὅτι ἐντεῦθεν ἡ πλάνη [illegible] Δεῖμον καὶ Φόβον ἵππων ὀνόματα [illegible] υἱοί [illegible] φησί. τὸ [illegible] φίλος υἱός, τὸ δὲ [illegible] τῆς ἀμφισβητήσεως ἐστὶν εὑρεῖν [illegible] ἀνδρεῖ:—

[illegible]

χάλκεον· ἡ δ' ἐπέεσσι· ὅτι ἐξαναιρεῖ Ζηνόδοτος τὰ ἄρθρα χαμαιλέων· ὅμοιον δέ ἐστι τοῦτο τῷ αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διός, εἴτε ἡ δὲ χιτῶνα ἐν διὸς Διός. δασυντέον δὲ τὸ ἡ ἄρθρον, δύναται μέντοι καὶ σὺν δεσμὸς ἐξακούεσθαι, ἵνα γένηται καὶ ἔπεσι δὲ καθάπτετο. καὶ ἐπὶ ῥήσει τοῖς τοιούτοις ... τοῦτον καταδέξιον ἢ διὰ πρὸ· ἢ χιτῶν ἐν Διός καὶ γὰρ ἐστι τούτων δίχως ἀνέγνωσαν οὗτοι καὶ ἐστι τοῦ ἐπὶ τῇ ὀδοντείαι. ἀντὶ κ' ἔπειτ' ἄρ' ἐπιοσμέν ἐπεύξατο, ἡ δὲ παραλίωνη, ἀμείνον δὲ ἐστι πάντ' ἄρ' ἐκ δ' ἄλλης ὁ αὐτὸς ἐξάγει τὰ χ' ὁδοῦ·—
μαινόμενε φρένας ἠλέ· μετὰ τὴν πρὸ τὴν λέξιν στικτέον· μετὰ δὲ τὸ ἠλέ, ἀμφίβολον ἡ στιγμή. ἤτοι γὰρ καὶ αὐτὸ προσφωνητικόν ἐστιν ὦ φρένας ἠλέ. εἶτα καὶ τὸ αὐτὸ διέφθορας. ἢ συναπτέον ὅλον ἵνα ᾖ τὸ ἑξῆς φρένας διέφθορας. τὸ δὲ ἠλέ ὡς ἐκεῖνο ἐστι ... ἀποκοπή, εἴτε συνεκόπη ἐκ τοῦ ἠλεέ. ἔρρωται τὰ τοῦ τόνου:—

ἔγχος δ' ἔστησε στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ἐλοῦσα
> χάλκεον. ἡ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θοῦρον Ἄρηα·
μαινόμενε φρένας ἠλέ, διέφθορας. ἦ νύ τοι αὔτως
οὔατ' ἀκουέμεν ἐστί, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς.
οὐκ ἀΐεις ἅ τε φησὶ θεὰ λευκώλενος Ἥρη
ἣ δὴ νῦν παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν.
ἦ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ
ἂψ ἴμεν οὔλυμπόνδε καὶ ἀχνύμενός περ ἀνάγκῃ,
αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι.
αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς
λείψει· ὁ δ' ἡμέας εἶσι κυδοιμήσων ἐς Ὄλυμπον.
μάρψει δ' ἑξείης ὅς τ' αἴτιος ὅς τε καὶ οὐκί.
τῶ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἷος ἑῆος.
ἤδη γάρ τις τοῦ γε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων
ἢ πέφατ', ἢ καὶ ἔπειτα πεφήσεται. ἀργαλέον δὲ
πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεήν τε τόκον τε.
ὣς εἰποῦσ' ἵδρυσε θρόνῳ ἔνι θοῦρον Ἄρηα.
Ἥρη δ' Ἀπόλλωνα καλέσσατο δώματος ἐκτὸς
Ἶρίν θ', ἥ τε θεοῖσι μετάγγελος ἀθανάτοισι.
καί σφεας φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ζεὺς σφὼ εἰς Ἴδην κέλεται ἐλθέμεν ὅττι τάχιστα.
— αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθητε, Διός τ' εἰς ὦπα ἴδησθε,
— ἕρδειν, ὅττι κε κεῖνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.
ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσα πάλιν κίε πότνια Ἥρη.
ἕζετο δ' εἰνὶ θρόνῳ. τὼ δ' ἀΐξαντε πετέσθην.

ἐν ἄλλῳ· φυτεῦσαι:

Ζηνόδοτος· φυτεῦσαι

ζ̇ρ̇ φ̇ θ̇ρ̇ ... (margin note)

αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι, Ἀρίσταρχος φυτεύσας. κακὸν μέγα πᾶσι, Ζηνόδοτος δέ· αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι θέλεις μέγα πῆμα φυτεῦσαι:—

τῶ σ' αὖ νῦν κέλομαι· ὅτι Ζηνόδοτος γράφει υἷος ἑοῖο, τοῦτο δὲ ἐπὶ τοῦ πρώτου προσώπου τίθεται. νῦν γὰρ πρὸς τὸ πρόσωπον ἐστὶν ἐ... γράφειν ἑῆος. ἡ γνώμη κέκεδε τὴν λέξιν. ἐστι γὰρ ἐῆος ἀγαθοῦ καὶ δοτῆρος ἐάων. προπερισπαστέον δὲ τὴν υἱὸς γενικήν· προείρηται δὲ περὶ τοῦ τόνου:—

γενεήν τε τόκον τε· τὸ ἰσοσκελὲς καὶ τὸ γένος διαλογεῖ διὰ ἀμφοτέρων τὴν γένεσιν. ὅθεν οἱ ἀδύνατον ἐστι θεοῖς εἴσασθαι τὴν ἐξ ἑαυτοῦ ἀμύνην γένεσιν. τὸ γὰρ ἀργαλέον νῦν ἀντὶ τοῦ ἀδύνατον κεῖται καὶ τοῦ θανάτου ἐνθάδε:—

θρόνῳ ἔνι· ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν. τὸ γὰρ ἑξῆς ἐστιν ἐνθρόνῳ. ὁμοίως τῷ υἱὸς γὰρ οἱ ὁ λοιμὴ μάχῃ ἔνι:—

Ζεὺς σφώ· ὅτι Ζηνόδοτος καὶ τὸ σφῶϊν γράφει τοῦ καὶ παρὰ ... ἐστι δὲ τὸ ἐπ... ἐστι καὶ μεταφορικῶς ἢ τὸ ὑμεῖς:—

αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθητε· ἀθετοῦνται ἀμφότεροι ὅτι ἀρνητικοί εἰσί. καὶ γὰρ εἰ μὴ ἐγγεῖ, ματοῖ Ἥρα. ὁ φθάνον ὑπακούσειν τοῖς δὲ λόγον ἀεὶ εἰ χ' ἡ ἐντολή εἰ καὶ ἐχαρίσατι αὐτῇ ἐστὶ δὲ ἄλλως καὶ μὴ ἔγραπτο· ὁ δὲ ἐν μᾶλλον παρακαλεῖν ἢ τὸ παρὰ Διὸς μέντοι τοῦ Διὸς προσταττομένων:— x —

ἴδην δ' ἵκανον πολυπίδακα μητέρα θηρῶν.
εὗρον δ' εὐρύοπα κρονίδην ἀμ γαργάρῳ ἄκρῳ
ἥμενον· ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἐστεφάνωτο.
τὼ δὲ πάροιθ' ἐλθόντε διὸς νεφεληγερέταο.
στήτην. οὐδέ σφωϊν ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ.
ὅττι οἱ ὦκ' ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην.
ἶριν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα:
βάσκ' ἴθι ἶρι ταχεῖα. ποσειδάωνι ἄνακτι
πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι. μὴ δὲ ψευδάγγελος εἶναι.
παυσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἠδὲ πτολέμοιο.
ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἅλα δῖαν.
εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται. ἀλλ' ἀλογήσει.
φραζέσθω δ' ἤπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.
μή μ' οὐδὲ κρατερός περ ἐὼν ἐπιόντα ταλάσσῃ
μεῖναι. ἐπεί ἑό φημι βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι.
καὶ γενεῇ πρότερος. τοῦ δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
ἶσον ἐμοὶ φάσθαι. τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
ὣς ἔφατ'. οὐδ' ἀπίθησε ποδήνεμος ὠκέα ἶρις.
βῆ δὲ κατ' ἰδαίων ὀρέων εἰς ἴλιον ἱρήν.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἐκ νεφέων πτῆται νιφὰς ἠὲ χάλαζα
ψυχρὴ ὑπαὶ ῥιπῆς αἰθρηγενέος βορέαο.
ὣς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο ὠκέα ἶρις.
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη κλυτὸν ἐννοσίγαιον.
ἀγγελίην τινά τοι γαιήοχε κυανοχαῖτα
ἦλθον δεῦρο φέρουσα παραὶ διὸς αἰγιόχοιο.

ρ̄

παυσάμενόν σε κέλευσε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἅλα δῖαν.
εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεαι, ἀλλ' ἀλογήσεις,
ἠπείλει καὶ κεῖνος ἐναντίβιον πολεμίξων
ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σὲ δ' ὑπεξαλέασθαι ἀνώγει
χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι,
καὶ γενεῇ πρότερος· σὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
ἶσόν οἱ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς ἐννοσίγαιος·
ὢ πόποι, ἦ ῥ' ἀγαθός περ ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπεν,
εἴ μ' ὁμότιμον ἐόντα βίῃ ἀέκοντα καθέξει.
τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοὶ οὓς τέκε Ῥέα,
Ζεὺς καὶ ἐγώ, τρίτατος δ' Ἀΐδης ἐνέροισιν ἀνάσσων.
τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
ἤτοι ἐγὼν ἔλαχον πολιὴν ἅλα ναιέμεν αἰεὶ
παλλομένων, Ἀΐδης δ' ἔλαχε ζόφον ἠερόεντα,
Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι·
γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸς Ὄλυμπος.
τῷ ῥα καὶ οὔ τι Διὸς βέομαι φρεσίν, ἀλλὰ ἕκηλος
καὶ κρατερός περ ἐὼν μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.
χερσὶ δὲ μή τί με πάγχυ κακὸν ὣς δειδισσέσθω·
θυγατέρεσσιν γάρ τε καὶ υἱάσι κέρδιον εἴη
ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνισσέμεν, οὓς τέκεν αὐτός,
οἵ ἑθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκῃ.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·

† οἶσθ' ὡς πρεσβυτέροισιν· ὅτι τοῦτο παρ' ἑαυτῆς προστίθησιν ἡ Ἶρις καὶ τὰ ἑξῆς [illegible] καὶ γενεῇ πρότερος :— καὶ ὁμῇ πεπρωμένον· περισπαστέον κατὰ δοτικὴν [illegible] ὁμοίως [illegible] καὶ γὰρ ὁμὸς αὐτοῦ τὸ ἀρσενικόν, ὁμοίως κατὰ [illegible] πᾶσιν· οὐ γὰρ [illegible] καὶ τὸ [illegible] ἥμαρ ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος· παραλείπεται [illegible] λῆγον περισπώμενον [illegible] ὁμὸς [illegible] :—

οὕτω γὰρ δή τοι γαιήοχε κυανοχαῖτα.
τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε κρατερόν τε.
ἦ τι μεταστρέψεις. στρεπταὶ μέν τε φρένες ἐσθλῶν.
› οἶσθ' ὡς πρεσβυτέροισιν ἐρινύες αἰὲν ἕπονται.
τὴν δ' αὖτε προσέειπε ποσειδάων ἐνοσίχθων·
ἶρι θεὰ. μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
† ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται. ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἰδῇ·
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει.
ὁππότ' ἂν ἰσόμορον. καὶ ὁμῇ πεπρωμένον αἴσῃ.
νεικείειν ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·
ἀλλ' ἤτοι νῦν μέν κε νεμεσσηθεὶς ὑποείξω·
— ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἀπειλήσω τό γε θυμῷ·
— αἴ κεν ἄνευ ἐμέθεν. καὶ ἀθηναίης ἀγελείης.
— ἥρης ἑρμείω τε. καὶ ἡφαίστοιο ἄνακτος.
— ἰλίου αἰπεινῆς πεφιδήσεται. οὐδ' ἐθελήσει
— ἐκπέρσαι. δοῦναι δὲ μέγα κράτος ἀργείοισιν·
— ἴστω τοῦθ'. ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται·
ὣς εἰπὼν. λίπε λαὸν ἀχαιϊκὸν ἐννοσίγαιος.
δῦνε δὲ πόντον ἰών. πόθεσαν δ' ἥρωες ἀχαιοί·
καὶ τότ' ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα ζεύς·
ἔρχεο νῦν φίλε φοῖβε μεθ' ἕκτορα χαλκοκορυστήν·
ἤδη μὲν γάρ τοι γαιήοχος ἐννοσίγαιος
› οἴχεται εἰς ἅλα δῖαν. ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν
ἡμέτερον, μάλα γάρ τε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι
※ οἵ περ ἐνέρτεροί εἰσι. θεοὶ κρόνον ἀμφὶς ἐόντες. ὑπέρτεροι

[illegible]

— ἄλλο δέ τοι ἐρέω· ἀπὸ τοῦ [illegible] ἴστω τοῦθ'· ὅτι νῶϊν ἀθετοῦνται [illegible] ὅτι [illegible] τὰ κατὰ [illegible] τὰ κατὰ διάνοιαν· [illegible] ὑπείξω· οἷον [illegible] ἐστι φέρε ἀπειλήσω [illegible] ὅτι οὐκ [illegible] ἄλλο· ὃν μόνον ἕνεκα τοῦ τιμῆσαι [illegible] πάντα τὰ τῶν θεῶν ὀνόματα [illegible] ἀπὸ τῆς θεομαχίας [illegible] τῶν ἐναντίων μᾶλλον [illegible] ἐστιν [illegible] οὕτω τοῖς ἡφαίστοις [illegible] ἴδιον τὰ πορθῆσαι ἀλλ' ἕνεκα [illegible] αὐτοῖς :—
ἥρης ἑρμείω τε· [illegible] καὶ ἐν μέσαι :—
πεφιδήσεται· ἀπὸ τοῦ [illegible] τυχοῦσα [illegible] ἐρχομένη [illegible] :—

οἵ περ ἐνέρτεροί εἰσιν· ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ὑπέρτεροι· πρὸς οὐδὲν δὲ τὸ ὑπὲρ θετικὸν [illegible] τοῦ γὰρ κατωτέρου κατώτατος οὐδέν ἐστιν. ἐνέρτεροι δὲ καὶ κάτω καὶ οὐρανίων καὶ ὑποταρτάριοι καὶ Τιτᾶνες οἱ περὶ Κρόνον θεοί :—

+ ἠδὲ σὰν τῷ: ⊙ ἀσκαρα... μι... τῶ... ἐμπικῶς ἀναγιγνώσκειν [illegible] ἀποπερισπᾶν ἐπὶ προσώπη ἀναφορὰ... καὶ ... ἁπλῆ ἡ μεταλη... τις ἀντιχ... ἑαυτῷ δίον μαι... ἀμφὶ γ' πα... σθαι, τοῖς ... διὰ τὸ ἡ διπλῆ διαστολὴν ... ἐγεμήσθαι, διὰ τῆς ἐμοί. τὸ γὰρ ἑξῆς τοιοῦτόν ἐστιν ἐμοί καὶ αὐτῷ ἔπλετο ... ἀπὸ κοινοῦ λαμβάνεσθαι, τὸ ἔπλετο ἐπὶ μὲν, ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ ἐκείνου κατορθοῦν τὸ μὲν ἀμφότερον τὴν οἱ μὲν τὸ ... μὴ ... παρὰ ... ὁ διὰ πᾶς μὴ ἀγηρασι μάχεσθαι. ἀμφοτέροις δὲ αὐτῷ καὶ τὸ ἑξῆς ἐστι τοιοῦτον, μὴ πεισάμενος ὁ ... ἡ μὴν μάχεσθαι, αὐτῷ δὲ ἀμύνειν καὶ καθόλου ἥσσονι ὁ ποσῶς προηγεῖται τῆς αὐτὸς ... καταδοτικῶς ... ὀρθοτομεῖσθαι ... ἡ μεταλη... τις ... καὶ εἰ ... διὸ μέμνηται ... τὴν ἀνάγνωσιν, ἀλλὰ οἱ αὐτῷ ... χρὴ ... τὴν ἐπιφορὰν ἀντιδιαστολὴν καὶ ὀρθῶν τὸ μὲν ἀναγινώσκεσθαι: — τῇ μάλ' ἐπισσείων: φοβέειν ἥρωας καλεῖ καὶ οὐ μόνον τοὺς βασιλέας ὥσπερ: —

ἀλλὰ τὸ δ' ἦ μὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον ἤδε, οἱ αὐτῷ

ἔπλετο. ὅττι πάροιθε, νεμεσσηθεὶς ὑπόειξε

χεῖρας ἐμάς. ἐπεὶ οὔ κεν ἀνιδρωτί γ' ἐτελέσθη.

> ἀλλὰ σύ γ' ἐν χείρεσσι λάβ' αἰγίδα θυσανόεσσαν

> τῇ μάλ' ἐπισσείων φοβέειν ἥρωας ἀχαιούς.

Σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω· ἀπὸ τούτου ἕως τοῦ ὥς κε καὶ αὖτις ἀχαιοὶ ἀθετοῦνται στίχοι πέντε· ὅτι ἀκαίριοι οἱ λόγοι· ἐπὶ τοσοῦτον ἐγείρειν τὸν ἕκτορα ἕως ἐπὶ τὰς ναῦς φύγωσι. μετὰ δὲ ταῦτα ἐγὼ βουλεύσομαι ὅπως οἱ φεύγοντες ἀναπνεύσωσι. καὶ ἄκαιρος ἡ πρόρρησις, καὶ οὐκ ἐχαρισμένη τῷ ἀπόλλωνι: —

καὶ παρὰ ἀρισταρχῳ ἡ ἀθετοῦνται. ἀρίσταρχος τόφρα ... ἀχαιοὶ μέχρι τοῦ ... : —

— σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω ἑκατηβόλε φαίδιμος ἕκτωρ.

— τόφρα γὰρ οὖν οἱ ἔγειρε μένος μέγα. ὄφρ' ἂν ἀχαιοὶ

— φεύγοντες. νῆάς τε καὶ ἑλλήσποντον ἵκωνται.

— κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε ἔπος τε.

— ὥς κε, καὶ αὖτις ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο.

ὣς ἔφατ'. οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν ἀπόλλων.

ρα

βῆ δὲ κατ' ἰδαίων ὀρέων. ἴρηκι ἐοικὼς

ὠκέϊ. φασσοφόνῳ. ὅστ' ὤκιστος πετεηνῶν.

εὗρ' υἱὸν πριάμοιο δαΐφρονος ἕκτορα δῖον

οὕτως ἀρίσταρχος ἐσαγείρετο παρατατικῶς. ἄλλοι δὲ ἐσαγείρατο κακῶς: —

ἥμενον. οὐδ' ἔτι κεῖτο. νέον δ' ἐσαγείρετο θυμόν.

Ἀμφὶ ἓ γιγνώσκων· ὀρθοτονητέον τὴν ἕ μεταλαμβάνεται γὰρ εἰς τὸ ἑαυτόν. ἡ διπλῆ δὲ ὅτι τὸ γιγνώσκων ἴσον ἐστὶ τῷ ἀναγνωρίζων· καὶ ἀναμιμνησκόμενος τῆς ἑκάστου ὄψεως οὐκ ἐκ τοῦ προχείρου γιγνώσκων ἀλλ' ὁμοίως ἀναγνωρίζων. καὶ κατὰ τὸν τόπον ἀνάγνωσθι ἀμφὶ ἓ γιγνώσκων ἐστὶ γὰρ ὡς ἐκ τοῦ ἑαυτοῦ μέρους σκοπῶν: —

ἀμφὶ ἑ. γιγνώσκων ἑτάρους. ἀτὰρ, ἆσθμα καὶ ἱδρὼς

παύετ'. ἐπεί μιν ἔγειρε διὸς νόος αἰγιόχοιο.

ἄγχου δ' ἱστάμενος προσέφη ἑκάεργος ἀπόλλων.

ἕκτορ. υἱὲ πριάμοιο. τί ἢ δὲ σὺ, νόσφιν ἀπ' ἄλλων

ἧσ' ὀλιγηπελέων. ἦ πού τί σε κῆδος ἱκάνει.

Ἧσ' ὀλιγηπελέων· δασυντέον τὸ ἧσαι· προστέτακται δὲ περὶ τούτου· τὸ δὲ ὀλιγηπελέων ἐν ἐστὶν ὅμοιον τῷ ὀλιγοδρανέων. τὸ δὲ ἦ πού τι σε. ὁ ἦ διαπορητικός ἐστι διὸ περισπαστέον: —

τὸν δ' ὀλιγοδρανέων. προσέφη κορυθαιόλος ἕκτωρ

τίς δὲ σύ ἐσσι φέριστε θεῶν. ὅς μ' εἴρεαι ἄντην.

οὐκ ἀΐεις. ὅ με, νηυσὶν ἔπι πρυμνῇσιν ἀχαιῶν.

οὓς ἑτάρους ὀλέκοντα βοὴν ἀγαθὸς βάλεν αἴας

χερμαδίῳ πρὸς στῆθος. ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς.

† ἤματι τῷδ᾽ ὀΐεσθαι· [illegible] ἄϊον ἀντὶ τοῦ [illegible] τὸ ἦτορ [illegible] ἤματο. καὶ [illegible] ἄϊον [illegible] [illegible] τὸ γένος:—

καὶ δὴ ἐγώ γ᾽ ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ᾽ ἀΐδαο
ἤματι τῷδ᾽ ὀΐεσθαι· ἐπεὶ φίλον ἄϊον ἦτορ·
τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος ἀπόλλων·
θάρσει νῦν· τοῖόν τοι ἀοσσητῆρα κρονίων
ἐξ ἴδης προέηκε. παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν.
φοῖβον ἀπόλλωνα χρυσάορον. ὅς σε πάρος περ
ῥύομ᾽. ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πτολίεθρον·
ἀλλ᾽ ἄγε νῦν ἱππεῦσιν ἐπότρυνον πολέεσσι.
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους·
αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κιὼν ἵπποισι κέλευθον
πᾶσαν λειανέω. τρέψω δ᾽ ἥρωας ἀχαιούς·
ὣς εἰπὼν. ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν·
ὡς δ᾽ ὅτε τις στατὸς ἵππος ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ.
δεσμὸν ἀπορρήξας. θείῃ πεδίοιο κροαίνων.
※— εἰωθὼς λούεσθαι ἐϋρρεῖος ποταμοῖο.
※— κυδιόων. ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει. ἀμφὶ δὲ χαῖται
※— ὤμοις ἀΐσσονται. ὁ δ᾽ ἀγλαΐηφι πεποιθώς.
※— ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει μετά τ᾽ ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
ὣς ἕκτωρ λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ᾽ ἐνώμα
ὀτρύνων ἱππῆας. ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν·
οἱ δ᾽ ὥς τ᾽ ἢ ἔλαφον κεραὸν. ἢ ἄγριον αἶγα
ἐσσεύοντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιῶται.
τὸν μέν τ᾽ ἠλίβατος πέτρη καὶ δάσκιος ὕλη
εἰρύσατ᾽. οὐδ᾽ ἄρα τέ σφι κιχήμεναι αἴσιμον ἦεν·
τῶν δέ θ᾽ ὑπὸ ἰαχῆς ἐφάνη λὶς ἠϋγένειος

[Margin note beside line 2:] ἀριστάρχ ἵξεσθαι καὶ οὐ [illegible]

[Margin note:] χρυσάορον. ἤτοι χρυσοφάσγανον ἢ χρυσοῦν τὸν ἀορτῆρα [illegible] ἢ τῆς κιθάρας [illegible] ξίφος. [illegible] καὶ πίνδαρος χρυσάορα [illegible] χρυσοῦν ξίφος ἔχοντα. [illegible] ΡΒ

[Margin note:] ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ· [illegible]:—

※— εἰωθὼς λούεσθαι· [illegible] ΡΓ

[Margin note, left:] ἀριστάρχ [illegible]

κεραὸν· [illegible] ἔλαφον [illegible]:—
ἠλίβατος [illegible]
[illegible] πέτρη:— δάσκιος. [illegible]:—
[illegible]:—

εἰς ὁδόν· αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας.
ὣς Δαναοὶ ἧος μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἕποντο
νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἕκτορ' ἐποιχόμενον στίχας ἀνδρῶν,
τάρβησαν· πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός.
τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας Ἀνδραιμονος υἱός,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι,
ἐσθλὸς δ' ἐν σταδίῃ· ἀγορῇ δέ ἑ παῦροι Ἀχαιῶν
νίκων, ὁππότε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
ὅ σφιν ἐῢ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι,
οἷον δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἀνέστη κῆρας ἀλύξας
Ἕκτωρ· ἦ θήν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἑκάστου
χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο·
ἀλλά τις αὖτε θεῶν ἐρρύσατο καὶ ἐσάωσεν
Ἕκτορ', ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
ὡς καὶ νῦν ἔσσεσθαι ὀΐομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
Ζηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἵσταται ὧδε μενοινῶν.
ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα πάντες·
πληθὺν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι·
αὐτοὶ δ', ὅσσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
στείομεν, εἴ κεν πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες
δούρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἴω καὶ μεμαῶτα
θυμῷ δείσεσθαι Δαναῶν καταδῦναι ὅμιλον.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο·

† ὡς Δαναοὶ εἵως· πάλιν τὸ ἧος ἀντὶ τοῦ τέως κεῖται· οὐ κατὰ ὑποστιγμήν, ἀλλὰ στιγμὴν θετέον ἕως τοῦ ἀμφιγύοισιν:-
— παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός· τὰ στίχα ἐξεπλάγησαν ἅπαντες [illegible] τῶν στίχων [illegible]:-

Ἦ θήν μιν· διαβεβαιωτικόν ἐστι· διὸ περισπῶμεν αὐτόν:-

τὸ θὴν ἀντὶ τοῦ πού:-

ὁ πρόμαχος [illegible]

ἢ κεῖνος εἰ [illegible]

θυμῷ δείσεσθαι [illegible]

† δούρατ' ἀνασχόμενοι. ἤτοι συνασπίζοντες τοῖς ἀντιπάλοις. καὶ διαφόρως ἀπαντῶμεν [illegible] δούρατ' ἀνασχόμενοι:-

Μέγητ' ἀτάλαντον· Ἀρίσταρχος … [illegible]

[illegible]

οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα,
Τεῦκρον Μηριόνην τε Μέγητ' ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
ὑσμίνην ἤρτυνον, ἀριστῆας καλέσαντες,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
> ἡ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο.
Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ
μακρὰ βιβάς· πρόσθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων
εἱμένος ὤμοιιν νεφέλην· ἔχε δ' αἰγίδα θοῦριν
δεινήν, ἀμφιδάσειαν, ἀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκεὺς
Ἥφαιστος Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν·
τὴν ἄρ' ὅ γ' ἐν χείρεσσιν ἔχων ἡγήσατο λαῶν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, ὦρτο δ' ἀϋτὴ
ὀξεῖ' ἀμφοτέρωθεν, ἀπὸ νευρῆφι δ' ὀϊστοὶ
θρῷσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
ἄλλα μὲν ἐν χροῒ πήγνυτ' ἀρηϊθόων αἰζηῶν,
> πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
ἐν γαίῃ ἵσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι.
ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαός·
αὐτὰρ ἐπεὶ κατ' ἐνῶπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπώλων
σεῖσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἄϋσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
ἐν στήθεσσιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
οἳ δ' ὥς τ' ἠὲ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶϋ μέγ' οἰῶν
θῆρε δύω κλονέωσι μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῷ,
ἐλθόντ' ἐξαπίνης, σημάντορος οὐ παρεόντος. ρλ

[illegible]

[illegible]

ὣς ἐφόβηθεν ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες. ἐν γὰρ ἀπόλλων
ἧκε φόβον. τρωσὶν δὲ καὶ ἕκτορι κῦδος ὄπαζεν.
ἔνθα δ' ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης.
ἕκτωρ μὲν στιχίον τε καὶ ἀρκεσίλαον ἔπεφνε.
› τὸν μὲν βοιωτῶν ἡγήτορα χαλκοχιτώνων. ἢ καρτερόθυμον
τὸν δὲ μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἑταῖρον.
αἰνείας δὲ μέδοντα καὶ ἴασον ἐξενάριξεν.
› ἤτοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς ὀϊλῆος θείοιο
ἔσκε μέδων. αἴαντος ἀδελφεός. αὐτὰρ ἔναιεν
ἐν φυλάκῃ. γαίης ἀπὸ πατρίδος. ἄνδρα κατακτὰς
ὁ γνωτὸς ἀδελφὸς ἢ ἐξ ἑνὸς αἵματος › γνωτὸν μητρυιῆς ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' ὀϊλεύς.
ἴασος αὖτ' ἀρχὸς μὲν ἀθηναίων ἐτέτυκτο.
υἱὸς δὲ σφήλοιο καλέσκετο βουκολίδαο.
μηκιστῆ δ' ἕλε πουλυδάμας. ἐχίον δὲ πολίτης
πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ. κλονίον δ' ἕλε δῖος ἀγήνωρ.
δηΐοχον δὲ πάρις βάλε. νείατον ὦμον ὄπισθε,
φεύγοντ'. ἐν προμάχοισι. διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
ὄφρ' οἳ, τοὺς, ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα. τόφρα δ' ἀχαιοὶ
τάφρῳ καὶ σκολόπεσσιν ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῇ.
ἔνθα καὶ ἔνθα φέβοντο. δύοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ. ἐμπεσόντες
ἕκτωρ δὲ τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας
› νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι. ἐᾶν δ' ἔναρα βροτόεντα.
ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε. νεῶν ἑτέρωθι νοήσω.
αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσομαι. οὐδέ νυ τόν γε
ἀντὶ τοῦ λάχωσιν ἢ ποιήσουσιν › γνωτοί τε γνωταί τε. πυρὸς λελάχωσι θανόντα.

Scholia (left margin):

† τὸν μὲν βοιωτῶν· ὅτι πρὸς τὸ δεύτερον πρότερον ἀπήντηκεν· ὁ γὰρ ἀρκεσίλαος ἐστὶ βοιωτός:— ἤτοι ὁ μὲν νόθος· ὅτι τοῦ ἰλέως ὁ σῶ τοῦ ο, καὶ ὅτι πρὸς τὸ πρότερον ἀπήντηκε παρὰ τὸ ἔθος καὶ ἐξ ὀνόματος ἐσχάνε χαλκῶν:—

Ἐν φυλάκῃ, αὕτη πόλις θεσσαλίας. κατὰ τὸ μέσον δὲ ἀμφιμαχέων ὡς ἰθάκη ὡς ἀπὸ ἀντιδιαστολῆς τοῦ δεσμωτηρίου:—

Υἱὸς δὲ σφήλοιο. ὡς ἀφίλοιο ἐστὶ δὲ καὶ κατὰ ὡς τὰ ἀφίλοις διὸ συλλαμβάνει τὸ ἦ παραληγόμενα κύρια ὀνόματα καὶ ὀνόματα θέλει τῆλος μῆλος ... οὐ τοσοῦτον καὶ σφήλου· τὰ μέντοι προσηγορικὰ ὀξυτονεῖται· πηλὸς χηλὸς καὶ κατὰ μετάληψιν ὡς δηλ. τὸ ἔστι θετικὸν καὶ ἧλος καὶ ζῆλος, περιὼν εἰρηται ἡ μὲν ἐν τοῖς περὶ καθολικῆς προσῳδίας:—

Μηκιστῆ δ' ἕλε· ὁμοίως τῷ, ἔνθ' αὖτ' ἀγαμέμνων ἐστὶ τυδείδην πεῖ χαμ ἀχαιοί, καὶ ἡ γὰρ ἀποκοπὴ ἡ μηκιστῆι ἀντὶ τοῦ πλατικῆ ἢ δοριχῶς ὡς κεῖσε ἔκειτο ἔστιν ὁ πρὶν μοι δοκεῖ:—

Ὄφρ' οἳ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα: ἕως οὗ αὐτοὶ τούτους ἐσκύλευον ἀφαιρούμενοι αὐτῶν τὰ ἡμαρμένα ὅπλα:—

Μηκιστῆ (left margin)

Ἕκτωρ δὲ τρώεσσιν ἐκέκλετο: ἢ σὺν ἡθικῷ σχήματι. καὶ τὸ νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι ἵνα ἡ μετάβασις ἡ ἀπὸ τοῦ διηγηματικοῦ ἐπὶ τὸ μιμητικὸν ἢ.
ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε. νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι: ὁ ζηνόδοτος γράφει ἐπισσεύεσθαι συγχέεται τὸ δυικὸν καταπληθυντικὸν ὂν μόνον:—

† ἀλλὰ καὶ ἐν ἐρύοισι· ἡ διπλῆ ὅτι ἐν ἐρύοισι ἀντὶ μέλλοντος κέχρηται ἐρύοισιν ἀντὶ τοῦ ἐρύσσοιοι, τρίτη δὲ ἀπὸ τέλους ἡ ὀξεῖα ἐστὶ τὸ ἐρύοισιν· εἴρηται δὲ περὶ τῆς προσῳδίας ἐν τῇ λ :— ῥεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσὶν ἐρείπων· ὁ Ζηνόδοτος γράφει χερσὶν· ἀμφότερα δὲ μὴ καταλύειν τὸ ἐρ. ἁμαρτίαις συγχεῖν :— πειρώμενος ἧσι· ἐπεὶ κατὰ τὸ ἧισι ἀντὶ γὰρ τοῦ ἧισιν ὑποτακτικοῦ, ὅπερ ἡ συνήθεια μεταβάλλει ... ὀξύνει διὸ καὶ μετὰ τοῦ ι γράφεται καὶ δασύνεται ἀπὸ γὰρ τοῦ ἵημι δασυνομένου κεῖται :—

* ἀλλὰ καὶ ἐν θρύοισι πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο.
ὣς εἰπὼν μάστιγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους.
κεκλόμενος τρώεσσιν ἐπὶ στίχας. οἱ δὲ σὺν αὐτῷ
πάντες ὁμοκλήσαντες ἔχον ἐρισάρματας ἵππους
ἠχῇ θεσπεσίῃ· προπάροιθε δὲ φοῖβος ἀπόλλων
* ῥεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσὶν ἐρείπων
ἐς μέσσον κατέβαλλε, γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
μακρὴν ἠδ' εὐρεῖαν. ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωὴ
γίνεται. ὁππότ' ἀνὴρ σθένεος πειρώμενος ἧισι·
τῇ ῥ' οἵ γε προχέοντο φαλαγγηδόν. πρὸ δ' ἀπόλλων
αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος ἀχαιῶν
ῥεῖα μάλ'. ὡς ὅτε τις ψάμαθον παῖς ἄγχι θαλάσσης.
ὅς τ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέῃσιν.
ἂψ αὖτις συνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν ἀθύρων.
ὥς ῥα σύ, ἤιε φοῖβε πολὺν κάματον καὶ ὀϊζὺν
σύγχεας ἀργείων. αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνῶρσας·
ὣς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες.
ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι. καὶ πᾶσι θεοῖσι
χεῖρας ἀνίσχοντες. μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος.
νέστωρ αὖτε μάλιστα γερήνιος. οὖρος ἀχαιῶν
εὔχετο χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
ζεῦ πάτερ. εἴ ποτέ τίς τοι ἐν ἄργεϊ περ πολυπύρῳ
ἢ βοὸς ἢ οἰὸς κατὰ πίονα μηρία καίων
εὔχετο νοστῆσαι. σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας.
τῶν μνῆσαι. καὶ ἄμυνον ὀλύμπιε νηλεὲς ἦμαρ.

[illegible]

τῇ ῥ' οἵ γε προχέοντο φαλαγγηδόν. τῇ μὲν ... ἐστὶ καὶ αὐτὴ ἡ στιγμὴ ἐπὶ τοῦ ... καὶ δὲ κατὰ τὸν χρόνον ὀλίγα δέ φασι παρὰ μηδὲ ... ταῦτα ὥς ῥα σὺ ἤιε, ἀεὶ παρὰ ... δασύνει ἀπὸ τοῦ ... οἱ περὶ τὸν κράτητα ... ἀπὸ τοῦ ἰάσθαι καὶ οὕτως ἐσφάλησαν οἱ γραμματικοὶ πρὸς διαφορὰν ... διαφορὰς ἀμφιμάσσει ... ὅτι ὁ χάρα κατὰ τὴν μάχεσθαι ... γὰρ τὸ ἡ προφορὰ ... ψιλοῦται. ... ταύτῃ καὶ τὸ ἤιε ... δασύνεται· τὸ δὲ ... ψιλοῦται. καὶ τὸ ἕως δασύνεται. τὸ δὲ ἠὼς ψιλοῦται. καὶ τὸ ἠχὶ δασύνεται ... ἐψιλώθη ... ἐκ τοῦ ἥιος δασυνομένου ... ἐκ τοῦ ψιλουμένου ψιλωτέον :—

† ὡς ἔφατ' εὐχόμενος μέγα δ' ἔκτυπε: ὅτι Ζηνόδοτος γράφει μέγα δ' ἔκλυε, οὐχ ὑπὸ κτύπου δὲ αὐτοῖς ... ἀλλὰ καὶ ταῦτ' ἀμφω:-

νηὸς ὑπὲρ τοίχων: οὐ καταχθόνιον ἐστὶν ἀναστρέφειν τὴν πρόθεσιν, ἀλλ' ὡς ... τοῦ τοίχου γενικῆς:-

ἵππους δ' εἰσελάσαντες: πρὸς τὴν ἰδιότητα ταύτης τῆς μάχης· ὅτι οἱ μὲν ἐπὶ νηῶν κατὰ ταῖς πρύμναις τῶν νεῶν, οἱ δὲ ἀποστρέψαντες τὰ ἅρματα ἐπὶ τῶν δίφρων, ἤ ... ἀπ' ἴσου, ὑψηλοὶ δὲ διαταγέντες ἐπὶ τὸ θρασύτερον ... φαιδρότερον:-

ναύμαχα κολλήεντα: οὕτως ὀνόματα ... τὰ παρ' ἡμῖν ... πεπλεγμένα ... ὡς ... τὸ ... γράφουσιν ...:-

φάρμακ' ἀκέσματ': τὸ πλῆρες φάρμακα ἀκέσματα ... τὸ ἄκεσμα ... ἡ μὲν ἐν ἑτέροις ... καὶ τὸ ἀκέσματα ... καταστῆναι παρακείμενον:-

ρζ

> μὴ δ' οὕτω τρῶας ἐᾶν δαμάασθαι ἀχαιούς·

※ ὣς ἔφατ' εὐχόμενος. μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα ζεύς

ἀράων ἀΐων νηληϊάδαο γέροντος·

τρῶες δ' ὡς ἐπύθοντο διὸς κτύπον αἰγιόχοιο.

μᾶλλον ἐπ' ἀργείοισι θόρον. μνήσαντο δὲ χάρμης·

οἳ δ' ὥστε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο.

νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται. ὁππότ' ἐπείγηι

ἲς ἀνέμου. ἡ γάρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφέλλει.

ὣς τρῶες μεγάληι ἰαχῆι κατὰ τεῖχος ἔβαινον

> ἵππους δ' εἰσελάσαντες ἐπὶ πρύμνηισι μάχοντο

ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν. οἳ μὲν ἀφ' ἵππων.

οἳ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες

μακροῖσι ξυστοῖσι· τά ῥά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο

ναύμαχα κολλήεντα. κατὰ στόμα εἱμένα χαλκῶι·

πάτροκλος δ' εἷος μὲν ἀχαιοί τε τρῶές τε

τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν.

τόφρ' ὅ γ' ἐνὶ κλισίηι ἀγαπήνορος εὐρυπύλοιο

ἧστό τε. καὶ τὸν ἔτερπε λόγοις. ἐπὶ δ' ἕλκεϊ λυγρῶι

φάρμακ' ἀκέσματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων·

> αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησε

τρῶας. αὐτὰρ δαναῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε.

ὤιμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὣ πεπλήγετο μηρὼ

χερσὶ καταπρηνέσσ'. ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα·

εὐρύπυλ'. οὐκέτι τοι δύναμαι χατέοντί περ ἔμπης

ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν·

τίς δ' οἶδ' εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω· ὅτι ἐξ εἰρήκει αὐτοῖς τε θυμὸν ὀρίνω. ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ τὸ θυμὸν ὀρίνω μή. — τὸν μὲν ἄρ' ὣς εἰπόντα πόδες φέρον· ὅτι οἱ πόδες αὐτὸν ἔφερον, οὐκ αὐτὸς ἐπειγόμενος. ἡ γὰρ ἀναφορὰ πρὸς ἥρωα δὲ τραπόντα εἰ μὴ ἐπ' ἀλλοῦ ἔφερε. — παυροτέρους περ ἐόντας· ὅτι σαφῶς οἱ τρῶες ἐλάττονες συνίστανται τῶν ἑλλήνων. καὶ τῶν ἐπικούρων ἐξ ἐλαμβάνοντο. —

ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω· αὐτὰρ ἔγωγε
σπεύσομαι ἐς ἀχιλῆα· ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
τίς δ' οἶδ' εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω
παρειπών. ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.
τὸν μὲν ἄρ' ὣς εἰπόντα πόδες φέρον. αὐτὰρ ἀχαιοὶ
τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον. οὐδὲ δύναντο
παυροτέρους περ ἐόντας ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν·
οὐδέ ποτε τρῶες. δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
ῥηξάμενοι. κλισίῃσι μιγήμεναι οὐδὲ νέεσσιν.
ἀλλ' ὥς τε στάθμη δόρυ νήϊον ἐξιθύνει
τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος. ὅς ῥά τε πάσης
εὖ εἰδῇ σοφίης ὑποθημοσύνῃσιν ἀθήνης.
ὣς μὲν τῶν ἐπὶ ἶσα μάχη τέτατο πτόλεμός τε.
ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν.
ἕκτωρ δ' ἄντ' αἴαντος ἐείσατο κυδαλίμοιο. (interlinear gloss: ἐπῆλθεν)
τὼ δὲ μιῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον. οὐδὲ δύναντο.
οὔθ' ὁ τὸν ἐξελάσαι. καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας.
οὔθ' ὁ τὸν ἂψ ὤσασθαι. ἐπεί ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.
ἔνθ' υἷα κλυτίοιο καλήτορα φαίδιμος αἴας
πῦρ ἐς νῆα φέροντα. κατὰ στῆθος βάλε δουρί·
δούπησεν δὲ πεσών. δαλὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
ἕκτωρ δ' ὡς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν.
ἐν κονίῃσι πεσόντα. νεὸς προπάροιθε μελαίνης.
τρωσί τε καὶ λυκίοισιν ἐκέκλετο. μακρὸν ἀΰσας·
τρῶες. καὶ λύκιοι. καὶ δάρδανοι ἀγχιμαχηταί.

ΡΗ

[illegible]

ἀριστάρχ[illegible]

ἐν ἄλλοις ἠδὲ νέεσσι:

στάθμη. ἐργαλεῖον τεκτονικὸν ἡ καὶ καταστάθμη λέγεται, δι' ἧς τὸ ξύλον ἐξιθύνεται καὶ ἴσον ποιεῖ, ἐξ ὀρθοῦ τοῦ τόπου. καὶ κανονίζεται τὰ ξύλα· ἔστι δὲ σχοινίον ἐρυθρῷ ἢ μέλανι χρώματι κεχρισμένον: —

εὖ εἰδῇ σοφίης· ἐπὶ τῆς τεκτονικῆς· τὸ γὰρ παλαιὸν πᾶσα τέχνη σοφία ὠνομάζετο· σοφὸς καὶ ἐπὶ μαγείρων ὁ ποιητής· ὕστερον πυθαγόρας τοῦ τε μαθηματικοῦ σοφὸς μὲν μόνον τὸν θεὸν ἀπονέμει· καὶ φιλοσοφίαν μόνην τὴν ἔχουσαν τὸ ἐπιστημονικὸν ὀνομάζει: —

ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην: ὅτι ἐκ τούτου διεσκεύασται ὁ τῆς τειχομαχίας ἀρχὴ· ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσιν: —

οὔθ' ὁ τὸν ἐξελάσαι: ἀρίσταρχος χωρίς τοῦ σ γράφει ἐξελάσαι πρὸς τὸ, τὼ δὲ περὶ μιᾶς νηὸς ἔχον πόνον: —

ἔνθ' υἷα κλυτίοιο. ὅτι οὗτος ὁ κλυτίος ἐστὶν ἀδελφὸς πριάμου· λαομέδοντι γὰρ τίκτονται οἱ περὶ τὸν πρίαμον λάμπον τε κλυτίον τε: —

καλήτορα: καλήτορα ἀνεψιὸν ἕκτορος· ἔστι δὲ καὶ ἕτερος κλυτίος ὁμώνυμος δόλοπος κλυτίδης: —

μὴ δή πω χάζεσθε μάχης ἐν στείνεϊ τῷδε.
ἀλλ' υἷα Κλυτίοιο σαώσατε. μή μιν Ἀχαιοὶ
τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
ὣς εἰπὼν Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
τοῦ μὲν ἅμαρθ'. ὁ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα. Μάστορος υἱόν,
Αἴαντος θεράποντα Κυθήριον. ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
ναῖ' ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισι.
τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν. ὑπὲρ οὔατος. ὀξέϊ χαλκῷ
ἑσταότ' ἄγχ' Αἴαντος. ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
νηὸς ἄπο πρυμνῆς χαμάδις πέσε. λύντο δὲ γυῖα.
Αἴας δ' ἐρρίγησε. κασίγνητον δὲ προσηύδα.
Τεῦκρε πέπον. δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πιστὸς ἑταῖρος
Μαστορίδης. ὃν νῶϊ Κυθηρόθεν ἔνδον ἐόντα.
ἶσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισι.
τὸν δ' Ἕκτωρ μεγάθυμος ἀπέκτανε. ποῦ νύ τοι ἰοὶ
ὠκύμοροι. καὶ τόξον. ὅ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
ὣς φάθ'. ὁ δὲ ξυνέηκε. θέων δ' ἄγχι παρέστη
τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον. ἠδὲ φαρέτρην
ἰοδόκον. μάλα δ' ὦκα βέλεα Τρώεσσιν ἐφίει.
καί ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον. Πεισήνορος ἀγλαὸν υἱόν.
Πουλυδάμαντος ἑταῖρον ἀγαυοῦ Πανθοΐδαο.
ἡνία χερσὶν ἔχοντα. ὁ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους.
τῇ γὰρ ἔχ' ᾗ ῥα πολὺ πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες.
※ — Ἕκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος. τάχα δ' αὐτῷ
※ — ἦλθε κακόν. τό οἱ οὔ τις ἐρύκακεν, ἱεμένων περ.

διχῶς Ἀρίσταρχος καὶ ἱεμένῳ καὶ ἱεμένων:

(margin) Αἴαντος θεράποντα Κυθήριον: ὅτι ἀπὸ Κυθήρων Κυθήριον. Κύθηρα δὲ νῆσος [illegible] Λακωνικῆς ἀφ' ἧς [illegible] ἱερὸν ἔνθεν καὶ Κυθέρεια ὀνομάζεται [illegible] θεόν: τὸ ἑξῆς, Λυκόφρονα ἔβαλε κεφαλὴν ὑπὲρ οὔατος. τὰ δὲ ἄλλα [illegible] διὰ μέσου [illegible]:—

ναῖ' ἐπεὶ ἄνδρα: ὅτι [illegible] ἐν Κυθήροις. [illegible] ἀπὸ [illegible] ἐκφέρειν τὸ κατέκτα καὶ [illegible] ἐκτάσου [illegible] ἀρχοί:—

Τεῦκρε πέπον: ἀξιοῖ ἀποδέξασθαι τὴν συνήθειαν [illegible] τὸ πέπον [illegible] καὶ μὴ [illegible]:— ἶσα φίλοισι τοκεῦσιν: ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἶσα φίλοισι τέκεσσιν. οὐ χαρίεν δὲ τοῖς περὶ τὸν Αἴαντα [illegible] πρὶν γὰρ παῖδα ποιήσασθαι [illegible]:—

ὠκύμοροι, καὶ τόξον: ὅτι τόξον [illegible] τὸ πολεμικὸν [illegible] τοξικὴν [illegible]:—

ἰοδόκον: [illegible] ἰοδόκον [illegible] φαρέτρα [illegible]:— ἰοδόκον [illegible] ἰούς. [illegible]:—

καί ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον: Κλεῖτος ὄνομα κύριον [illegible]:—

※ — Ἕκτορι καὶ Τρώεσσι: ἀθετοῦνται στίχοι β΄ [illegible] ἐπὶ ἵππου [illegible] ἐν τῇ Ἕκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος [illegible] οὐ γὰρ Ἕκτορι χαριζόμενος, ἀλλ' [illegible] ἀκολουθεῖν. [illegible] ἡνίοχον [illegible] καὶ τοὺς ἵππους. τὸν δὲ [illegible] πρὸς [illegible] ἀντὶ τοῦ [illegible]:— [illegible] περὶ τοῦ [illegible] ἀπολογεῖται [illegible] ἡνίοχον φασὶν [illegible] διφρου [illegible] ἡ μάχη. [illegible] καὶ [illegible]

(left margin) [illegible]

※ — αὐχένι γάρ οἱ ὄπισθε πολύστονος ἔμπεσεν ἰός.
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων. ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
κεῖν' ὄχεα κροτέοντες. ἄναξ δ' ἐνόησε τάχιστα
Πουλυδάμας. καὶ πρῶτος ἐναντίος ἤλυθεν ἵππων.
τοὺς μὲν ὅ γ' Ἀστυνόῳ Προτιάονος υἱέϊ δῶκε.
πολλὰ δ' ἐποτρύνων σχεδὸν ἰσχέμεν εἰσορόωντα.
ἵππους. αὐτὸς δ' αὖτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀϊστὸν ἐφ' Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ.
αἴνυτο. καί κεν ἔπαυσε μάχης ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν. ἐπὶ νηυσὶ μάχ. ἄλλοι δὲ μάχ. ἰσοφ. μάχην.
εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν.
ἀλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον. ὅς ῥ' ἐφύλασσεν
ὁ Ζεὺς ... εἰς Τεῦκρον ... Τεύκρου > Ἕκτορ'. ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα.
ὅς οἱ ἐϋστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ
> ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι. παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλῃ.
ἰὸς χαλκοβαρής. τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Τεῦκρος δ' ἐρρίγησε. κασίγνητον δὲ προσηύδα.
ὢ πόποι. ἦ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρει
δαίμων ἡμετέρης. ὅτε μοι βιὸν ἔκβαλε χειρός.
νευρὴν δ' ἐξέρρηξε. νεόστροφον. ἣν ἐνέδησα
> πρώϊον. ὄφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρῴσκοντας ὀϊστούς.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
ὦ πέπον. ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰοὺς
κεῖσθαι. ἐπεὶ συνέχευε θεὸς Δαναοῖσι μεγήρας.
αὐτὰρ χερσὶν ἑλὼν δολιχὸν δόρυ. καὶ σάκος ὤμῳ.
μάρναό τε Τρώεσσι. καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς.

ὅς οἱ ἐϋστρεφέα νευρήν. οὐ καμπτικὴν ... ἐκτείνειν τὸ ... ὅμοιος τῷ ...
> ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι. ὁ ... ἐν ἄλλῳ δὲ ... ἀντὶ ... ἐρύοντι ἀντὶ τοῦ ἐρύοντος ... τοιοῦτοι: —

Νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον ἣν ἐνέδησα πρώϊον: ἀμφοτέρως γράφεσθαί φησιν ὁ Ἀρίσταρχος πρώϊν καὶ πρώϊον. ταὐτὸν δὲ ἐξ ἑκατέρου σημαίνεσθαι. νεόστροφον δὲ καὶ νεόστροφον ... καὶ ... : —
πρώϊον. ὄφρ' ἀνέχοιτο: ... γράφεται πρώϊν. ἔμφασις δὲ ... χρόνου. τὸ δὲ πρώϊον ἀντὶ πρωΐας ... ἡ μέσαι ῥῆξε δέ οἱ ... ὀλίγον ... πρωΐας ἐνῆψαι: —

τέλ.

ὁ ἀσπουδὶ χωρὶς κόπου > μὴ μὰν ἀσπουδί γε· δαμασσάμενοί περ ἕλοιεν
νῆας ἐϋσσέλμους. ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης·
ὣς φάτ'· ὁ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν·
αὐτὰρ ὅ γ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον·
> κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν·
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος. ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
βῆ δ' ἴμεναι. μάλα δ' ὦκα καθεστὼν Αἴαντι παρέστη·
Ἕκτωρ δ' ὡς εἶδεν Τεῦκρον βλαφθέντα βέλεμνα·
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας·
Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί.
ἀνέρες ἔστε φίλοι. μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς
νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.
ἀνδρὸς ἀριστῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα·
ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίγνεται ἀλκή.
ἠμὲν ὁτέοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίξῃ.
ἠδ' ὅτινας μινύθῃ καὶ οὐκ ἐθέλῃσιν ἀμύνειν·
ὡς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος. ἄμμι δ' ἀρήγει·
ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὃς δέ κεν ὑμέων
ὅτι διέσταλκε τὸ βαλεῖν καὶ τύψαι > βλήμενος ἠὲ τυπεὶς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
τεθνάτω· οὔ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε σόη καὶ παῖδες ὀπίσσω.
καὶ [illegible] καὶ οἶκος καὶ κλῆρος ἀκήρατος εἴ κεν Ἀχαιοὶ
οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
ὣς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
Αἴας δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο, οἷς ἑτάροισιν·

Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ: ὅτι πρότερον τὴν ἀσπίδα εἴληφεν, εἶτα τὴν περικεφαλαίαν. ὁ δὲ Ζηνόδοτος ἐν ἄλλαις ἐπὶ τῆς Ἀλεξάνδρου μονομαχίας :—

Ὅτι οὐκ εἶχον κόρυθας οἱ τοξόται· ἐπὶ τῶν Λοκρῶν· οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας :—

Νῆας ἀνὰ γλαφυράς: μέχρι τούτου τὸ στίχου συνάπτειν πρὸ τῶν ἑξῆς γὰρ αὐτοῖς ἐστι τὸ ὁρμᾶν :—

Ἠμὲν ὁτέοισιν: τὸ ὁτέοισι τρισύλλαβον ἐστὶ τὴν πρώτην ἔχει συλλαβὴν τὴν ὀξεῖαν. τὸ μέντοι ὁτέοισιν οὐκ ἔχει ἐπὶ ἡ μέντοι τρίτη ἀπὸ τέλους [illegible] ὀξεῖα. διὸ ἐπὶ τὴν δευτέραν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μεθετέον :—

Ὃς δέ κεν ὑμέων: ἡ ὑμέων ἀντωνυμία ἀπόλυτός ἐστι καὶ οὐ κεκλιμένη ἀντὶ δὲ [illegible] διότι ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν :—

κλῆρος· χαρίεν περὶ κτήσεως καὶ οὐσίας ἐπεὶ οἱ πρῶτοι κατανειμάμενοι χώραν κλήροις αὐτὴν διενείμαντο :—

† ἐμβαδὸν ἵξεσθαι· σ(ημείωσαι) ὅτι ἠθικὸς λόγος· ἐλπίζετε ἐμβαδὸν ἐπὶ τὰς καλουμένας ναῦς· ἢ καὶ ἐλπίζετε ἐμβαδὸν ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἀφίξεσθαι εἰς τὰς πατρίδας ὁ(μοίως) ... ἐπὶ τῆς θαλάσσης πορευόμενοι:·

ἐμβαδὸν πεζῇ, ὅθεν ἡ μὴ πεζευομένη ἄβατος. οἱ δὲ τὸν ἐμβατήριον ῥυθμόν, ἢ πρὸς ὃν Λακεδαιμόνιοι μετ' αὐλοῦ ἐχώρουν εἰς τὴν πατρίδα:—

αἰδὼς Ἀργεῖοι· νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι
ἠὲ σαωθῆναι καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.
ἦ ἔλπεσθ' ἢν νῆας ἕλῃ κορυθαίολος Ἕκτωρ.
ἐμβαδὸν ἵξεσθαι ἣν πατρίδα γαῖαν ἕκαστος·
ἦ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα
Ἕκτορος, ὃς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει·
οὐ μὰν ἐς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι·
ἡμῖν δ' οὔ τις τοῦδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων.
ἢ αὐτοσχεδίῃ μῖξαι χεῖράς τε μένος τε·
βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον ἠὲ βιῶναι.
ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι
ὧδ' αὔτως παρὰ νηυσὶν ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν·
ὣς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
ἔνθ' Ἕκτωρ μὲν ἕλε Σχεδίον Περιμήδεος υἱόν.
ἀρχὸν Φωκήων. Αἴας δ' ἕλε Λαοδάμαντα
ἡγεμόνα πρυλέων. Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·
Πουλυδάμας δ' Ὦτον Κυλλήνιον ἐξενάριξε
Φυλεΐδεω ἕταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν·
τῷ δὲ Μέγης ἐπόρουσεν ἰδών. ὁ δ' ὕπαιθα λιάσθη
Πουλυδάμας· καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν· οὐ γὰρ Ἀπόλλων
εἴα Πάνθου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·
αὐτὰρ ὅ γε Κροίσμου στῆθος μέσον οὔτασε δουρί·
δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα·
τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ αἰχμῆς εὖ εἰδώς.
Λαμπετίδης. ὃν Λάμπος ἐγείνατο φέρτατον ἀνδρῶν

οὐ πρὸς τὸ ἐκ τῶν αὐτῶς

βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι· ὅτι οὐ κεκολλημένον τρόπου διαφοράς, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἢ αὐτοσχεδίῃ κρεῖττον ἢ ἀπολέσθαι καθ' ἕνα χρόνον πεσεῖν ἐν μέρος. πρότερον δὲ τὸ ἠὲ βιῶναι· ὁ γὰρ λόγος, κρεῖττον καθ' ἕνα χρόνον σωτηρίας ἢ ἀπολέσθαι ἢ πολὺν χρόνον φθείρεσθαι· τὸ γὰρ στρεύγεσθαι ἐστὶ στραγγίζεσθαι κατὰ λίγον ἐκλείποντας:—

διαφορὰ δὲ ἐστὶ τὸ ... μέχρι δὲ αὐτοῦ συνάπτεσθαι. ὁ γὰρ λόγος ἢ ἀποθανεῖν ἢ ζῆσαι σωτηρίας κρεῖττον ἢ μετὰ ... κατατρίβεσθαι:—

ἔνθ' Ἕκτωρ μὲν ἕλε Σχεδίον: σ(ημείωσαι) οὗτος ἐστὶ Σχέδιος ὁ μνημονευθεὶς ἐν καταλόγῳ· ... ἀμφίαρ... ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν Ἰφίτου πατρός, οὗτος δὲ Περιμήδεος. ἢ δεῖ ἀναφορὰ πρὸς ... περιουσιασμένος:—

Πουλυδάμας δ' Ὦτον Κυλλήνιον· ὅτι οὐ κατὰ Κυλλήνης τῆς ἐν Ἀρκαδίᾳ κειμένης, ἀλλ' ἐν Ἤλιδι Κυλλήνη· ἀρχὸς γὰρ Ἐπειῶν οὗτος δὲ ... :—

τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ· σ(ημείωσαι) ὅτι ... Δόλοψ Λαμπετίδης, ... Πριάμου ὁμογνίου ... δόρυ ... δόξης:—

Τὸν ἐφόρει γυάλοισιν: ὅτι τὰ κύτη τὰ κυρτώματα τοῦ θώρακος γύαλα· ἀπὸ τοῦ χῶ εἰς ὃ μεγάλος τόπος:—

Ἤγαγεν ἐξ Ἐφύρης: ὅτι τῆς θεσπρωτικῆς Ἐφύρας λέγει. οὐ κεῖται τῆς κορινθίας δῆλον δὲ ἐκ τοῦ Σελλήεντος ποταμοῦ καὶ Σελλοὶ οἱ περίοικοι. καὶ ὅτι ἕτερός ἐστιν ὁ Ἀλφειὸς ποταμός:—

Κύμβαχον: τὸ διάκενον, τὸ ὑπὲρ τῆς κορυφῆς ὅθεν καὶ κυμβίον. ἐξηγεῖται δὲ διὰ τῆς ἑξῆς λέξεως τὸ μονάδιον, τὸ ἀκρότατον:—

Κάππεσεν ἐν κονίῃσι: ὅτι τὸ σημαινόμενον ἐστὶ νεωστί· πεφοινιγμένος ἀνθηρῶς νεωστὶ κεχρωσμένος ὡς λαμπρότη:— Τὼ μὲν ἐεισάσθην: ὅτι ἀμφίβολον ἐστὶ πότερον ἐφόρμησαν ἀπὸ τοῦ ἵεσθαι ἢ ἐεισάσθην ἔδοξαν· φαντασίαν ἔλαβον τὸ συλῆσαι τὸν νεκρόν:—

Συλήσειν· Ἕκτωρ δὲ κασιγνήτοισι: ὅτι κασίγνητοι κοινότερον συγγενεῖς σημαίνουσιν· οὐ γὰρ πάντες ὅσοι τὸ Ἱκετάονος κασίγνητοι Ἑκάβης· ὁ γὰρ Μελάνιππος ἀνεψιὸς ἦν Ἕκτορος. ἀνεψιοὶ δέ φασιν οἱ τῶν ἀδελφῶν παῖδες ὡς Θεράπων καὶ ἄλλο· ὁ μὲν τὰ Πριάμου, ὁ δὲ Πηλέως:—

Βόσκ' ἐν Περκώτῃ, δηΐων ἀπονόσφιν ἐόντων: ὁμοίως τῷ ἐν Ὀδυσσείᾳ· τὴν δὲ ἀπὸ πρόσθεν, οὐ κατ' ἀστέρας τὸν προσαγαγόντα μετοχὴν συντετακται:—

ἐναλλαγὴ· γάρ ἐτε ἐξ Ἐφύρης

ἐναλλαγή· ἐπαμύντωρ· τὸ λαθὼν τάχα ἀπὸ κοινοῦ· τὸ καὶ τοῖς ἑξῆς συντάττεται:—

λαομεδοντιάδης. ὁ δὲ φυλείδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ

ὅς ποτε φυλείδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ

ἐγγύθεν ὁρμηθείς. πυκινὸς δέ οἱ ἤρκεσε θώρηξ. [τ μέγητος]

τὸν ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα. τόν ποτε φυλεὺς

ἤγαγεν ἐξ ἐφύρης. ποταμοῦ ἄπο σελλήεντος.

ξεῖνος γάρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν εὐφήτης

ἐς πόλεμον φορέειν. δηΐων ἀνδρῶν ἀλεωρήν.

ὅς οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροὸς ἤρκεσ' ὄλεθρον.

τοῦ δὲ μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἱπποδασείης.

κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι.

ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτοῦ. πᾶς δὲ χαμᾶζε

κάππεσεν ἐν κονίῃσι, νέον φοίνικι φαεινός.

ἕως ὁ τῷ πολέμιζε μένων. ἔτι δ' ἤλπετο νίκην.

τόφρα δέ οἱ μενέλαος ἀρήϊος ἦλθεν ἀμύντωρ.

στῆ δ' εὐρὰξ σὺν δουρὶ λαθών. βάλε δ' ὦμον ὄπισθεν.

αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμώωσα.

πρόσσω ἱεμένη. ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐλιάσθη.

τὼ μὲν ἐεισάσθην χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων

συλήσειν, ἕκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευσε

πᾶσι μάλα. πρῶτον δ' ἱκεταονίδην ἐνένιπεν

ἴφθιμον μελάνιππον. ὁ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς

βόσκ' ἐν περκώτῃ. δηΐων ἀπονόσφιν ἐόντων:

αὐτὰρ ἐπεὶ δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι.

ἂψ εἰς ἴλιον ἦλθε. μετέπρεπε δὲ τρώεσσιν.

ναῖε δὲ πὰρ πριάμῳ. ὁ δέ μιν τίεν ἶσα τέκεσσι·

τὸν ῥ' ἕκτωρ ἐνένιπεν· ἔπος τ' ἔφατ'· ἔκ τ' ὀνόμαζε·
οὕτω δὴ μελάνιππε μεθήσομεν· οὐδέ νυ σοί περ
ἐντρέπεται φίλον ἦτορ ἀνεψιοῦ κταμένοιο·
οὐχ ὁράᾳς οἷον δόλοπος περὶ τεύχε' ἕπουσιν·
ἀλλ' ἕπευ· οὐ γὰρ ἔτ' ἔστιν ἀποσταδὸν ἀργείοισι
μάρνασθαι· πρίν γ' ἠὲ κατακτάμεν· ἠὲ κατ' ἄκρης
ἴλιον αἰπεινὴν ἑλέειν· κτάσθαι (ἀναιρεῖσθαι) τε πολίτας·
ὣς εἰπὼν· ὁ μὲν ἦρχ'· ὁ δ' ἅμ' ἕσπετο ἰσόθεος φώς·
ἀργείοισ δ' ὤτρυνε μέγας τελαμώνιος αἴας·
ὦ φίλοι ἀνέρες ἔστε· καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ·
ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἠὲ πέφανται·
φευγόντων δ' οὔτ' ἂρ κλέος ὄρνυται· οὔτέ τις ἀλκή·
ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον·
ἐν θυμῷ δ' ἐβάλοντο ἔπος· φράξαντο δὲ νῆας
ἕρκεϊ χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ ζεὺς τρῶας ἔγειρεν·
ἀντίλοχον δ' ὤτρυνε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος·
ἀντίλοχ'· οὔτις σεῖο νεώτερος ἄλλος ἀχαιῶν·
οὔτε ποσὶν θάσσων· οὔτ' ἄλκιμος ὡς σὺ μάχεσθαι·
εἴ τινά που τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλοισθα·
ὣς εἰπὼν· ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο· τὸν δ' ὀρόθυνεν·
ἐκ δ' ἔθορε προμάχων· καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
ἀμφὶ ἓ παπτήνας· ὑπὸ δὲ τρῶες κεκάδοντο
ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος· ὁ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἧκεν·
ἀλλ' ἱκετάονος υἱὸν ὑπέρθυμον μελάνιππον

τὴν υἱ(ὸς) συναλοιφὴν (?) ἐκτατέον διὰ τὸ μέτρον :—

οὐχ ὁράᾳς οἷον δόλοπος περὶ τεύχε'. ὁ ἀσκαλωνίτης οὐ καταστρέφει τὴν περὶ· εἶναι γὰρ τὸ ἑξῆς περιέπουσι· καὶ ὅλως δὲ αὐτῷ συγκαταθέσθαι ἐπεὶ ζ(ή)τ(ημα) τοῦτο τὸ ἔπος παρ' αὐτῷ ποιητῇ ἐν τοῖς ἐρμηνευτικοῖς κινήμασιν ὡς ἔστι τὸ πλεῖστον θέλει ἔχειν πρόθεσιν συντεταγμένην :—

αἰδομένων δ' ἀνδρῶν· χωρὶς τοῦ ὡς δόξειεν ἐφρασθεν ἀρίσταρχος. παντὸς ἵνα ὡς δέος γενόμενος ὁ λόγος. πλέονες διαφέρει μᾶλλον ἐρρέθη :—

ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ δὲ· ἄλλοι δὲ μετὰ τοῦ δὲ αἰδομένων ἀνδρῶν :—

ἕρκεϊ· ἕρκει χαλκῷ

ὅτι ἀν[illegible] (beside line 8)

ὅτι συναλοιφὴ (?) ἀντὶ τοῦ εἴθε διὸ περισπαστέον :— (beside "εἴ τινά που")

ὅτι τὸ βάλλειν πρὸς ἀλλο μένον ἐστὶ ἐπὶ τυχεῖν :—

νισόμενον πόλεμον δέ. κατὰ στῆθος παρὰ μαζόν·
δούπησεν δὲ πεσών. τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε·
ρθ Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε. κύων ὥς. ὅς τ' ἐπὶ νεβρῷ
βλημένῳ ἀΐξῃ. τόν τ' ἐξ εὐνῆφι θορόντα
θηρητὴρ ἐτύχησε βαλών. ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
πρὸ τὰ ἀποστροφή: ὣς ἐπὶ σοί μελάνιππε. θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
τεύχεα συλήσων· ἀλλ' οὐ λάθεν Ἕκτορα δῖον·
ὅς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε θέων ἀνὰ δηϊοτῆτα·
Ἀντίλοχος δ' οὐ μεῖνε. θοός περ ἐὼν πολεμιστής·
ρι ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἔτρεσε. θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ἐοικώς.
ὅς τε κύνα κτείνας ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσι.
φεύγει. πρίν περ ὅμιλον ἀολλισθήμεναι ἀνδρῶν·
ὣς τρέσε. νεστορίδης· ἐπὶ δὲ τρῶές τε καὶ Ἕκτωρ
ἠχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο·
στῆ δὲ μεταστρεφθείς. ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων·
τρῶες δὲ λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισι.
νηυσὶν ἐπεσσεύοντο. διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμάς.
ὅ σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα. θέλγε δὲ θυμὸν
ἀργείων. καὶ κῦδος ἀπαίνυτο. τοὺς δ' ὀρόθυνεν·
Ἕκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
πριαμίδῃ. ἵνα νηυσὶ κορωνίσι θεσπιδαὲς πῦρ
ἐμβάλοι ἀκάματον. θέτιδος δ' ἐξαίσιον ἀρὴν ἱκετείαν.
πᾶσαν ἐπικρήνειε. τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεύς. βραχυτέρως τὰ κατὰ τὸ τέλος πρὸς τὸ σαφέστερον
νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
ἀριστοφάνης οὐ μὲν (?) λας ... : ἐκ γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλίωξιν παρὰ νηῶν

ὅς τε κύνα κτείνας ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσι: ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἀμφὶ οἷ αὐτοῖ (?) γίνεται τὸ ὑπερβατὸν οὐ καθ' Ὅμηρον ὅς τε κύνα κτείνας ἢ βουκόλον φεύγει πρίν περ ὅμιλον ἀολλισθήμεναι ἀνδρῶν ἀμφὶ γ' αὐτοῖ:—

παλίωξιν παρὰ νηῶν: ὅτι ἡ λέξις παλίωξιν παλινδίωξιν ὅταν ἐξ ὑποστροφῆς διώκωσιν οἱ διωκόμενοι. καὶ πρὸς τὸ ἔμελλεν ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐβούλετο:—

τάρφεσιν· ὡς συνεχέσι καὶ πυκνοῖς. καὶ ἡ μέθοδος [illegible] οὐ γὰρ [illegible] τυραννίων· ὁ μέντοι Ἀρίσταρχος [illegible] ἐκεῖνο φησίν. [illegible] ταρφέσιν [illegible] :— ἀφλοισμός· [illegible] μερισμός [illegible] ἀφλοισμοῦ [illegible] :— [illegible] ἀφλοισμοῦ καὶ ἀφλοισμοῦ [illegible] ὁ Τυραννίων [illegible]

θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξαι.
τὰ φρονέων νήεσσιν ἔπι γλαφυρῇσιν ἔγειρεν
Ἕκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.
μαίνετο δ' ὡς ὅτ' Ἄρης ἐγχέσπαλος ἢ ὀλοὸν πῦρ
οὔρεσι μαίνηται, βαθέης ἐν τάρφεσιν ὕλης·
ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίγνετο, τὼ δέ οἱ ὄσσε
λαμπέσθην βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν, ἀμφὶ δὲ πήληξ
σμερδαλέον κροτάφοισι τίνασσετο μαρναμένοιο ΡΙΑ
— Ἕκτορος, αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ
— Ζεύς, ὅς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μοῦνον ἐόντα
— τίμα καὶ κύδαινε. μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλεν
— ἔσσεσθ'· ἤδη γάρ οἱ ἐπόρνυε μόρσιμον ἦμαρ
— Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλεΐδαο βίηφι.
καί ῥ' ἔθελε ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων,
ᾗ δὴ πλεῖστον ὅμιλον ὅρα καὶ τεύχε' ἄριστα.
ἀλλ' οὐδ' ὧς δύνατο ῥῆξαι μάλα περ μενεαίνων·
ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἠΰτε πέτρη ΡΙΒ
ἠλίβατος μεγάλη, πολιῆς ἁλὸς ἐγγὺς ἐοῦσα,
ἥ τε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
κύματά τε τροφόεντα, τά τε προσερεύγεται αὐτήν·
ὣς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.
αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὁμίλῳ,
ἐν δ' ἔπεσ' ὡς ὅτε κῦμα θοῇ ἐν νηῒ πέσῃσι
λάβρον ὑπαὶ νεφέων ἀνεμοτρεφές· ἡ δέ τε πᾶσα ΡΙΓ
ἄχνῃ ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτη

Ἕκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ· ἀθετοῦνται στίχοι ε̄ ἕως τοῦ [illegible] ὅτι περὶ Ἕκτορος [illegible] Ἕκτορος [illegible] ἔγειρεν Ἕκτορα Πριαμίδην· [illegible] Ἕκτορος αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ :— ἠλίβατος [illegible]

ὣς Δαναοὶ Τρῶας μένον· [illegible] ἔμπεδον [illegible] :— ἀνεμοτρεφές· [illegible] :— ἡ δέ τε πᾶσα ἄχνῃ ὑπεκρύφθη· [illegible] :— ἄχνῃ ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτη· [illegible] :—

τυτθὸν γὰρ ὑπὲκ θανάτοιο φέρονται: παρὰ μικρὸν ὅτι τὸ διάφραγμα αὐτοῖς τοῦ θανάτου δι' ἀσθενοῦς ἐστι παρὰ μικρὸν ... τὸ τεῖχος γὰρ ἀπέχουσι τοῦ θανάτου· πρὸς τὸ δὲ εἰπεῖν τὸ παρὰ χρόνον δὲ τοῦ κινδύνου ... ὡς τοῦ θανάτου:—

ἕλικος βοὸς ἀμφὶ φονῇσιν· ... ἤτοι ὁ μὲν πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι· ἐν πρώταις καὶ ὑστάταις· ὁ δὲ καὶ σύνδεσμος, ἀντὶ τοῦ ... τοῖς πρώταις ὑστάταις:—

ρια

ἱστίῳ ἐμβρέμεται· τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπὲκ θανάτοιο φέρονται·
ὣς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἀχαιῶν·
αὐτὰρ ὅ γ' ὥς τε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθὼν·
αἵ ῥά τ' ἐν εἱαμενῇ ἕλεος μεγάλοιο νέμονται
μυρίαι· ἐν δέ τε τῇσι νομεὺς οὔ πω σάφα εἰδὼς
θηρὶ μαχέσσασθαι ἕλικος βοὸς ἀμφὶ φονῇσιν·
ἤτοι ὁ μὲν πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι βόεσσιν
αἰὲν ὁμοστιχάει· ὁ δέ τ' ἐν μέσσῃσιν ὀρούσας
βοῦν ἔδει· αἱ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὣς τότ' ἀχαιοὶ
θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' ἕκτορι καὶ διὶ πατρὶ
πάντες· ὁ δ' οἶον ἔπεφνε μυκηναῖον περιφήτην·
κοπρῆος φίλον υἱόν, ὃς εὐρυσθῆος ἄνακτος
× ἀγγελίης οἴχνεσκε βίῃ ἡρακληείῃ·
τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων
παντοίας ἀρετάς, ἠμὲν πόδας ἠδὲ μάχεσθαι·
καὶ νόον ἐν πρώτοισι μυκηναίων ἐτέτυκτο·
ὅς ῥα τόθ' ἕκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυάλιξε·
στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν ἐν ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο·
> τὴν αὐτὸς φορέεσκε ποδηνεκέ', ἕρκος ἀκόντων·
τῇ ὅ γ' ἐνὶ βλαφθεὶς πέσεν ὕπτιος· ἀμφὶ δὲ πήληξ
σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος·
ἕκτωρ δ' ὀξὺ νόησε· θέων δέ οἱ ἄγχι παρέστη·
στήθεσσιν δ' ἐν δόρυ πῆξε· φίλων δέ μιν ἐγγὺς ἑταίρων
> κτεῖν'· οἱ δ' οὐκ ἐδύναντο καὶ ἀχνύμενοί περ ἑταίρου

δασυντέον ἀπὸ τοῦ ... νυκτῶν

κοπρῆος φίλον υἱόν· οὗτος ὁ κοπρεὺς κῆρυξ ἦν εὐρυσθέως τοῦ τῶν ἀργείων βασιλέως ὃς τῷ εὐρυσθέως ... ἡρακλεῖ ... ἐδεδοίκει γὰρ αὐτὸν οὐκ εἰσδέχεσθαι:—

— ἀγγελίης οἴχνεσκε· ὁ ζηνόδοτος γράφει ἀγγελίην ... ἀγγελίης δὲ τοῦ ... ἀντὶ τοῦ ἄγγελος:—

στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν ἐν ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο· κατὰ ... ἀπὸ ... τοῦ στραφέντος ... :—

κτεῖν', οἱ δ' οὐκ ἐδύναντο: ὁ ἀρίσταρχος ... ὁμηρικὸν ... περὶ ... εἴρηται:—

† εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν: ἐν ὄψει ταῖς ναυσὶν ἐγένοντο· ὁ δὲ ἦν [illegible] καὶ ὑπὸ τὴν ὄψιν αὐτῶν ἐγένοντο:— λίσσεθ' ὑπὲρ τοκέων: τὸ ὑπὲρ τοκέων ἑκατέρως δύναται προσδίδοσθαι· ἄμεινον δὲ ἀμφίβολον τὸ λέγειν. ἦν γὰρ ὡς ἀλλ' ὅμως προσθείς. ἢ ὑπὲρ ἀπαρόντων ἐπιγουνάζομαι ὑπὲρ μᾶλλον εἰκὸς ἐπιφέρει γὰρ τὸ ὑπὲρ ἐνθάδ' ἐγὼ γουνάζομαι:—

χραισμεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλα δείδισαν Ἕκτορα δῖον.
εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο, νεῶν· περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι
νῆες. ὅσαι πρῶται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
Ἀργεῖοι δὲ, νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκῃ
τῶν πρωτέων. αὐτοὶ δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἔμιμναν (ἢ πρώτων / ἢ προτέρων / ἢ πρωτέων)
ἀθρόοι· οὐδὲ κέδασθεν ἀνὰ στρατόν. ἴσχε γὰρ αἰδὼς
καὶ δέος. ἀζηχὲς γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισι.
Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος οὖρος Ἀχαιῶν
λίσσεθ' ὑπὲρ τοκέων γουνούμενος ἄνδρα ἕκαστον.
ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐστὲ, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ
ἄλλων ἀνθρώπων. ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος
παίδων. ἠδ' ἀλόχων. καὶ κτήσιος. ἠδὲ τοκήων.
ἠμὲν ὅτεῳ ζώουσι. καὶ ᾧ κατατεθνήκασι.
(ἀναστρεπτέον ἡ πρόθεσις) τῶν ὕπερ ἐνθάδ' ἐγὼ γουνάζομαι οὐ παρεόντων
ἑστάμεναι κρατερῶς. μηδὲ τρωπᾶσθε φόβον δέ.
ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
— τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύος ὦσεν Ἀθήνη
— θεσπέσιον. μάλα δέ σφι φόως γένετ' ἀμφοτέρωθεν.
— ἠμὲν πρὸς νηῶν. καὶ ὁμοιΐου πτολέμοιο.
— Ἕκτορα δὲ φράσσαντο βοὴν ἀγαθὸν καὶ ἑταίρους
— ἠμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέστασαν οὐδ' ἐμάχοντο.
— ἠδ' ὅσσοι παρὰ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θοῇσιν.
οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγαλήτορι ἥνδανε θυμῷ,
ἑστάμεν ἔνθα περ ἄλλοι ἀφέστασαν υἷες Ἀχαιῶν.
ἀλλ' ὅ γε νηῶν ἴκρι' ἐπῴχετο, μακρὰ βιβάσθων.

ἑστάμεναι κρατερῶς. πρὸς τὸ ἀκατάλληλον τῆς φράσεως ἔδει γὰρ μὴ τρωπᾶσθε δέ. καὶ ὁ. φόβον δὲ εἰπών: τοῦτο καθ' ἑαυτὸ δύναται ἀντὶ προστακτικοῦ καὶ γὰρ τὸ ἑξῆς τοιοῦτο:— τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν: ἀπὸ τοῦ ἔπους τοῦ ἠδ' ὅσσοι παρὰ νηυσὶν ἀθετοῦνται στίχοι ε'. ὅτι οὐ προσυνίστανται ἄλλως ἀλλ' ἀσυνήθως μάχονται νῦν δέ φησιν Ἕκτορα δὲ φράσσαντο βοὴν ἀγαθὸν καὶ ἑταίρους. πρότερον δὲ οὐ καθεωρῶν ὅτι ἐστὶ τὸ ἀθέμιτον [illegible] ἔχον πόνον. ὅτι παρ' ἐκείνοις αὐτοὺς ἀλλὰ μαχεσθαι ἐπὶ νηυσὶ [illegible]. πρὸς δὲ καὶ ἔργον σκότος ὄντος. ἡ Ἀθηνᾶ οὐ πάρεστι διὰ τὴν τοῦ Διὸς ἀπειλήν:— θεσπέσιον. τοῦτο ἐστὶ μὲν [illegible] ἑρμηνείας. ἐστὶ θεσπέσιον νέφος. ἐστὶ [illegible] θεσπέσιον φῶς:—

ἴκρια. ὡς ἐπὶ [illegible] ἐστὶ γὰρ ἐπιμαντικὸν ὡς ἐν ἑτέροις φέρεται. ἴκρια. οἱ μὲν τὰ καταστρώματα· οἱ δὲ τὰ κατὰ πρύμναν σανιδώματα. ἢ τὰ ἐξέχοντα ἄκρα ἢ τὰς κατ[illegible]:— μακρὰ βιβάσθων: [illegible] μὲν δὲ ἤτοι ὡς φησὶ Φιλόξενος καταπλεονασμὸν τοῦ σ. ἢ ὅπερ καὶ [illegible] ὅσα ἄν τις καρ[illegible] ἀπὸ τοῦ ἄγω ἀγόμενος ὁ δὲ [illegible] θεμὸν ἀγόμενον:—

† κολλητὸν βλήτροισι δυωκαιεικοσίπηχυ: τὸ μὲν βλῆτρον [illegible] ... τὸ δὲ δυωκαιεικοσίπηχυ [illegible] ... ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι. ὅτι κελητίζειν [illegible] ... τοῦ μονήρους [illegible]

νωμᾶ δὲ ξυστὸν μέγα, ναύμαχον ἐν παλάμηισι
κολλητὸν βλήτροισι. δυωκαιεικοσίπηχυ·
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν ἐῢ εἰδώς·
ρι̅ε ὅς τ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναείρεται ἵππους.
σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄστυ δίηται
λαοφόρον καθ' ὁδόν. πολέες τέ ἑ θηήσαντο
ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες. ὃ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
θρώισκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἱ δὲ πέτονται.
ὣς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἴκρια νηῶν
φοίτα μακρὰ βιβάς· φωνὴ δέ οἱ αἰθέρ' ἵκανεν·
αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων. Δαναοῖσι κέλευε
νηυσί τε καὶ κλισίηισιν ἀμυνέμεν· οὐδὲ μὲν Ἕκτωρ
μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδωι πύκα θωρηκτάων·
ἀλλ' ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἴθων
ρι̅ς ἔθνος ἐφορμᾶται ποταμὸν πάρα βοσκομενάων·
χηνῶν ἢ γεράνων. ἢ κύκνων δουλιχοδείρων·
ὣς Ἕκτωρ ἴθυσε· νεὸς κυανοπρώιροιο
ἀντίος ἀΐξας. τὸν δὲ Ζεὺς ὦσεν ὄπισθε
χειρὶ μάλα μεγάληι. ὤτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῶι.
αὖτις δὲ δριμεῖα μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·
φαίης κ' ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
ἄντεσθ' ἐν πολέμωι· ὡς ἐσσυμένως ἐμάχοντο·
τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὅδ' ἦν νόος· ἤτοι Ἀχαιοὶ
οὐκ ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπὲκ κακόν· ἀλλ' ὀλέεσθαι.
Τρωσὶν δ' ἔλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἕκαστου.

† ἄντεσθ' ἐν πολέμωι. [illegible] ... [illegible]

καλῆς ὠκυάλου: [illegible]

καὶ ξίφεσι μεγάλοισι: [illegible]

νῆας ἐνιπρήσειν, κτενέειν δ' ἥρωας Ἀχαιούς.
οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
Ἕκτωρ δὲ πρύμνης νεὸς ἥψατο ποντοπόροιο
καλῆς ὠκυάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν
ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν.
τοῦ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοί τε Τρῶές τε
δῄουν ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοί γε
τόξων ἀϊκὰς ἀμφὶς μένον, οὐδ' ἔτ' ἀκόντων,
ἀλλ' οἵ γ' ἐγγύθεν ἱστάμενοι, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
ὀξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνῃσι μάχοντο
— καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
> πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ μελάνδετα κωπήεντα
ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
※ Ἕκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει
ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρωσὶν δὲ κέλευεν·
> οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' ἀϋτήν·
νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκε
νῆας ἑλεῖν, αἳ δεῦρο θεῶν ἀέκητι μολοῦσαι
ἡμῖν πήματα πολλὰ θέσαν κακότητι γερόντων,
> οἵ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν
αὐτόν τ' ἰσχανάασκον ἐρητύοντό τε λαόν.
ἀλλ' εἰ δή ῥα τότε βλάπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρουσαν.

τόξων ἀϊκάς: [illegible]

ἄφλαστον: [illegible]

οἴσετε πῦρ: [illegible]

νῦν ἡμῖν πάντων: [illegible]

νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει: [illegible]

θρῆνυν· ὑποπόδιον. ἑπταπόδην μέντοι καλεῖσθαι ὑπὸ (?) μέσον τὰς καθέδρας τῶν ἐρετῶν. ἀναχωρῶν γὰρ ἀπὸ τῆς νεὼς κατὰ τῶν ἑδωλίων (?) ἐπὶ ταύτας ἀφικνεῖται. τινὲς δὲ τὸ πρὸς τῇ πρύμνῃ τῆς νεὼς ἰκρίον (?) ἔχοντα ὑψοῦ τὸν κυβερνήτην τοῖς ποσὶ … τίθεσθαι, ὃ καὶ θρανίον φασίν· ἄλλοι δὲ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ ἱστοῦ ἑπτάπηχυν εἶναι. οἱ δὲ δι' ἀκάθαρσιν ἀπὸ νεὼς εἰσιέναι (?) :—

Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν, ὀιόμενος θανέεσθαι,
θρῆνυν ἐφ' ἑπταπόδην, λίπε δ' ἴκρια νηὸς ἐΐσης.
ἔνθ' ἄρ' ὅ γ' ἑστήκει δεδοκημένος· ἔγχεϊ δ' αἰεὶ
Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅστις φέροι ἀκάματον πῦρ·
αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευεν·
ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοὶ θεράποντες Ἄρηος,
ἀνέρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
ἠέ τινάς φαμεν εἶναι ἀοσσητῆρας ὀπίσσω;
ἠέ τι τεῖχος ἄρειον, ὅ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
οὐ μέν τις σχεδόν ἐστι πόλις πύργοις ἀραρυῖα,
ᾗ κ' ἀπαμυναίμεσθ' ἑτεραλκέα δῆμον ἔχοντες·
ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων
πόντῳ κεκλιμένοι ἑκὰς ἥμεθα πατρίδος αἴης·
τῷ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μειλιχίῃ πολέμοιο.
ἦ, καὶ μαιμώων ἔφεπ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι.
ὅστις δὲ Τρώων κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο
σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἕκτορος ὀτρύναντος,
τὸν δ' Αἴας οὔτασκε δεδεγμένος ἔγχεϊ μακρῷ·
δώδεκα δὲ προπάροιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν οὖτα.

ἔνθ' ἄρ' ὅ γ' ἑστήκει· ὁ παθητικὸς δεδοκημένος ἀντὶ τοῦ δοκεύων ἐστὶ τηρῶν· ὡς ῥαίνονται (?) πεπληγυῖαι :—

ἠέ τινάς φαμεν εἶναι· τὸ φαμὲν ἐνεστώς ἐστι καὶ ἐνεστῶτα χρόνον σημαίνει διὰ τὰς δύο συλλαβὰς καὶ τὸν τόνον. εἰ μέντοι παρατατικὸς γένοιτο, δηλονότι ἀπὸ ἐκείνου χρόνου τοῦ κατ' ἀρχὴν πάσχει καὶ ἐπὶ τὴν φα συλλαβὴν ἡ ὀξεῖα τάσις ἔσται. ὁμοίως ὅταν ἐφαμὲν ἐντελεῖ ὡς ἐπὶ ἐκείνου φαμὲν δεῖ ἀναγνῶναι. ὁ ὑπερ (?) κεῖται ζητεῖ … ἡ δὲ ἄγνοια :—

τῷ ἐν χερσὶ φόως· Ἀρίσταρχος κατὰ δοτικὴν γράφει συνάπτων δηλονότι ὅλον τὸν στίχον. ἔσται δὲ τὸ ἑξῆς τὸ ἐν χερσὶν οὐ μειλιχίῃ, ὅσος πολέμοιο, οἷον ἐν τῷ δοράτι οὐ κεῖται (?) προσηγορίᾳ οὐδὲ ἐναργείᾳ κεῖται ἢ τοῦ πολέμου σωτηρία. Διονύσιος δὲ ὁ Θρᾷξ καταλήγων πρῶτον ὡς ἀκόλουθόν ἐστι τῷ ἐξ ἀνῶ (?) τὸ φόως τελείαν στιγμὴν καὶ ἔσται καθ' αὑτὸ ἑκάτερον ἡμιστίχιον. ὁ δὲ λόγος δὴ ὅπερ ἐν χερσὶν ἡ σωτηρία προσηγορία δὲ οὐκ ἔστι πολέμου :—

οὐ μειλιχίῃ· σὺν τῷ ι τὸ μειλιχίῃ· τὸ γὰρ λεγόμενον τοιοῦτο, διότι τοῦ πολέμου φάος ἡμῖν ἐν ταῖς χερσὶν οὐκ ἐν τῇ μειλιχίᾳ ἀπαντῆσαι :—

τριχῶς· ἀνεχάζετο· τυτθόν· θρῆνυν ἐφ' ἑπταπόδην· οὕτως μόνος (?)

οὐ μέν τις Ἀρίσταρχος :—

ἐν ἄλλῳ· Τρώων ὁμάδῳ :—

οὐ Ἀρίσταρχος σὺν τῷ ι μειλιχίῃ :

Τοῖς κηλεῖν θέλγειν ἢ τέρπειν :

Τρώων ὁ τῷ (?)

παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως· τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσῳδίας Ἡρωδιανοῦ· καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς :

ὣς οἱ μὲν περὶ νηὸς ἐϋσσέλμοιο: σέλμα ἐστὶ τὸ μεταξὺ τόπος [illegible] [illegible]

ἸΛΙΆΔΟΣ Π

Ὣς οἱ μὲν περὶ νηὸς ἐϋσσέλμοιο μάχοντο·
Πάτροκλος δ' Ἀχιλῆϊ παρίστατο ποιμένι λαῶν
δάκρυα θερμὰ χέων, ὥς τε κρήνη μελάνυδρος. ριζ
ἥ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
τίπτε δεδάκρυσαι Πατρόκλεις, ἠΰτε κούρη ριη
νηπίη, ἥ θ' ἅμα μητρὶ θέουσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει.
εἱανοῦ ἁπτομένη, καί τ' ἐσσυμένην κατερύκει.
δακρυόεσσα δέ μιν ποτιδέρκεται, ὄφρ' ἀνέληται.
τῇ ἴκελος Πάτροκλε τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις.
ἠέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι, ἢ ἐμοὶ αὐτῷ.
ἠέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἐξέκλυες οἶος.
ζώειν μὰν ἔτι φασὶ Μενοίτιον Ἄκτορος υἱόν.
ζώει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσι.
τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνηώτων.
ἦε σύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὡς ὀλέκονται
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ὑπερβασίης ἕνεκα σφῆς.
ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.
τὸν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφης Πατρόκλεες ἱππεῦ.
ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν.
μὴ νεμέσα. τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς.
οἳ μὲν γὰρ δὴ πάντες ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι.
ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης.

[illegible]

βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης: [illegible]